

Onze Vogels

NUMMER 8 | AUGUSTUS | 2023

Nederlandse Bond
van Vogelliefhebbers

INHOUD

In deze **uitgave**

ssel

Van de bestuurstafel	5		16	In de keuken van... Hans van de Biggelaar in Macharen
Alle begin is moeilijk	6		20	Open dag keurmeesters-opleiding tropen & parkieten
De beginnende kromsnavelkweker - Het houden van kromsnavels - Deel 5	8		21	Hoe gaan we naar een show?
Ervaringen met de rouwtortel	10		22	De lipochroom rood mozaïek
Jong begonnen	12		25	Hybriden van Lonchura-soorten
Van Engelse- via standaard-naar postuur grasparkiet?	14		28	Vogeleiland Texel

En verder

4	Column voorzitter
31	Column keurmeester
31	Bondsmededelingen
34	NBvV Info
34	Colofon
35	Kalendervogel

Coverfoto:
Lipochroom rood mozaïek man
© Johan van der Maelen

De /

O ja, niet vergeten!!!

Normalerwijze, althans zo was het jaren, kwam er in "Onze Vogels" een aankondiging te staan die kwekers er aan moest herinneren dat er ringen besteld konden worden voor de aflevering in een 1e, 2e en 3e ronde. Maar dat kennen wij sinds wij het nieuwe systeem van ringen bestellen niet meer.

Albert Zomer, voorzitter

U moet er nu zelf aan denken of misschien toch nog een beetje geholpen door de oude vertrouwde ringencommissaris van uw afdeling. De ringen voor uw vogels wilt u uiteraard allemaal op tijd hebben, in ieder geval voordat de broedperiode begint of in ieder geval voordat de jongen te groot zijn om ze te ringen. Een advies is om voordat u aan de slag gaat in het bestelsysteem of iemand vraagt om u te helpen om de bestelling te doen, op een rijtje te zetten voor welke vogels en hoeveel ringen u wilt bestellen. Dat voorkomt dat u een maat vergeet te bestellen en dus bij de kweek ringen niet heeft. In het nieuwe systeem is uw "oude" bestelling terug te vinden.

Bestel dus op tijd, alles tegelijk (dat is het goedkoopst) en let erop dat u het juiste jaartal voor de bestelling aanklikt. Een

bestelling is definitief wanneer u betaald heeft. Is de betaling definitief en bij de NBvV binnen, dan gaat de bestelling onmiddellijk naar onze leverancier en is deze niet meer te stoppen. Inmiddels heeft u waarschijnlijk gemerkt dat het ringen met de huidige ringen wat gemakkelijker gaat. Ik hoop dat u als lid dus tevreden bent met de huidige ringen en de uitvoering hiervan.

VANAF 1 oktober, volgens internationale afspraak, mogen de ringen voor het volgende jaar pas afgeleverd worden. Ik herinner u daar maar even aan. Hou alstublieft rekening met die regel en anders moet u ringen met de ringen van het huidige jaar. Bestel dus voldoende ringen!!! Inmiddels is er deelgenomen aan gesprekken met LNV (door portefeuillehouder Sjaak van Bennekom en het hoofd bondsbureau) en het lijkt erop dat er wat beweging gaat komen in de ringmaat van de putter en de goudvink. Hoe is nog niet helemaal duidelijk! Dit kan een extra maat zijn of de regel dat de ring niet schadevrij van een pootje te verwijderen mag zijn. Mogelijk gaat de verplichte breuklijn bij de EC ringen ook veranderen. Manipulatie van een geheel geanodiseerde ring geeft namelijk kleurafwijkingen, dus de breukzone wordt daardoor onnodig. Hiertoe moet er echter in de overheidsregelgeving

een wijziging plaats vinden. Wij zullen dat zo spoedig mogelijk communiceren.

Als NBvV voeren wij gesprekken op diverse politieke niveaus; dat doen wij trouwens al jaren net zoals de ANBvV dat ook altijd deed. Maar nog nooit was het zo intens en regelmatig als het heden ten dage gedaan wordt, onder andere door de commissie dierwelzijn, regelgeving & ethiek en/of het hoofdbestuur. Soms als eigen organisatie, soms verenigd in samenwerkingsverbanden. Het blijkt noodzakelijk te zijn.

Wij moeten ons laten zien en horen als organisatie, bestuurders of als liefhebbers. Niet altijd mee resoneren, maar soms ook tegengas geven. Het is dus ook belangrijk dat wij het gedeelte van onze hobby, namelijk het showen op een tentoonstelling, serieus nemen en ons ook hierbij goed presenteren. Ring uw gekweekte vogels met uw eigen ringen en kweeknummer want hier varen wij als organisatie wel bij. WEES er op TIJD bij en bestel uw ringen tijdig!!!!!!

Met verslagenheid hebben wij kennisgenomen van het overlijden op 24 juni 2023 van postuur- en kleurkanaries.

Jos Wokke

Hij was een keurmeester met grote kennis van de door hem te keuren vogels, hij heeft veel betekend voor onze mooie hobby. Daarnaast was Jos ook een heel sociaal mens met gevoel voor zijn medemens. Wij wensen zijn familie en vrienden sterkte bij het verwerken van dit verlies.

Hoofdbestuur NBvV en bestuur Keurmeestervereniging NBvV

Van de bestuurstafel

© het bestuur

District Groningen

Het hoofdbestuur is verheugd dat het district Groningen weer "running" is. Er is een nieuw bestuur gevormd tijdens de voorjaarsvergadering en dit zal de belangen van het district Groningen binnen de NBvV op een zo goed mogelijke wijze behartigen. Dhr. Wezeman zal eerst als ad-interim de voorzittersrol op zich nemen.

District Friesland

District Friesland heeft inmiddels ook een nieuwe districtsvoorzitter, namelijk dhr. Vissia. Hij heeft de hamer overgenomen van dhr. Veenstra, waarvan afscheid werd genomen tijdens de Algemene Vergadering.

Wijziging TT Reglement

Tijdens de Algemene vergadering is het voorstel om het TT reglement te wijzigen aangenomen. Dit was met name nodig omdat er wat regels veranderd zijn, onder andere de aanwijzing van keurmeesters voor de district TT's. Voorheen door de KMV geregeld, vanaf nu ter verantwoording van de organisatie zelf. Het, indien gewenst, mogen meedoen aan wedstrijden in meerdere districten wanneer men daar lid is bij een afdeling. Voorheen alleen mogelijk in het district waar de afdeling gevestigd was en waar men ringen bestelde. Aangezien ringen bestellen nu online gebeurt, kon deze regel niet gehandhaafd blijven.

Gesprek LNV met betrekking tot ringen EC vogels

In het opnieuw opgestarte jaarlijkse gesprek met het Ministerie van LNV is het onderwerp ringen voor Europese cultuurvogels opnieuw ter sprake gebracht. Het LNV staat niet onwelwillend tegenover een verruiming van de diameter voor onder andere de putter en de goudvink. Het voorstel was om naar drie maten te

gaan voor deze vogels. De NBvV heeft ingebracht dat zij liever de volgende regel van toepassing ziet: "een zodanige ring, dat deze niet verwijderbaar is zonder de poot te beschadigen". LNV neemt dit voorstel mee. Ook wordt onderzocht of de breukring nog wel noodzakelijk is, daar geanoniseerde ringen bij frauduleuze handelingen een afwijkende kleur vertonen. Ook dit gaat onderzocht worden.

Inmiddels is de bestelling van de ringen voor EC vogels ietwat aangepast. Het aantal opgegeven koppels EC vogels blijft verplicht en de voorgeschreven diameter volgt automatisch. De kweker heeft echter de mogelijkheid een grotere of kleinere maat te bestellen. Bij een grotere maat verschijnt de waarschuwing dat een afwijkende maat gekozen wordt en dat dit ter eigen verantwoording is. Bij controle door de betreffende instanties dient de kweker zich dan ook te verantwoorden wat betreft de gekozen maat, bijvoorbeeld door middel van een verklaring van een dierenarts, afwijkende grootte van de vogel, enzovoort.

Samenwerking met de Noordshow

De leden van de Noordshow (soort district van "Kleindier Nederland, KLN) hebben zich nadrukkelijk positief uitgesproken over de samenwerking met de NBvV. Inmiddels hebben de eerste gesprekken en een, nadere kennismaking met comitéleden en bezichtigingen plaatsgevonden in de evenementenhal.

Samenwerking Technische commissie Tropen/parkietachtigen (TP) met KLN

De KMV, met name de Technische Commissie Tr/P, heeft contact gehad met de KLN en zal verkennen of er een samenwerking mogelijk is in de opleiding en training van keurmeesters wat betreft grondvogels en duiven.

Ringen

De ringenbestelling loopt prima; er zijn geen significante problemen. Leden moeten er wel op gewezen worden dat zij, indien ze begin oktober willen kweken en vervolgens willen ringen met nieuwe ringen deze wel vroegtijdig, dus vóór half september moeten bestellen. Maar hoe eerder hoe beter. Aflevering NA 1 oktober 2023.

CITES lijst op de site

Naar aanleiding van het artikel in Onze Vogels zijn er weer veel vragen gesteld door leden die in verwarring zijn gekomen over vogels die al dan niet op de CITES lijst staan. De commissie dierwelzijn, ethiek en regelgeving heeft de lijst op de site bekeken en daar waar nodig aangepast.

Het is iedereen aan te raden de site van de NBvV te raadplegen voordat men in de paniek schiet en vervolgens vragen stelt. De regelgeving op de site van de NBvV geeft duidelijke en voldoende informatie. Uiteraard zijn suggesties welkom.

Alle begin is moeilijk

© Joop Willink †

Oud-keurmeester Joop Willink schreef in het bondsblad "Vogelvreugd" van de voormalige ANBvV tot aan zijn dood maandelijks een column onder de titel "Alle begin is moeilijk". Veel van deze artikelen zijn voor de vogelhobby nog steeds actueel. De actuele artikelen worden om de twee maanden, na bijwerking door Jos Beijers, geplaatst in 'Onze Vogels'.

Succes moet je afdwingen

Over een maand of twee is het weer zover, dan begint het tentoonstellingsseizoen. De eerste wedstrijden, nationale en eendagswedstrijden, komen zelfs al eerder aan bod. Dat lijkt nog een lange tijd te gaan. Toch wordt het nu al tijd om onze beste (wedstrijd)vogels voor te bereiden op deze wedstrijden. Niet alleen door een goede en gezonde voeding, want die hebben alle vogels nodig. Niet alleen op onze wedstrijdvogels moeten we zuinig zijn. Ook andere vogels, die volgend jaar weer moeten zorgen voor de nieuwe aanwas hebben nu, aan het eind van de ruitijd, een heel goede verzorging nodig. Maar we moeten toch extra aandacht besteden aan de vogels waarvan we denken dat we ze kunnen inzenden op de wedstrijden.

Hoe beter de vogels zijn afgericht, des te beter zal het eindresultaat zijn. Dat wil niet zeggen dat de vogels in het algemeen twee maanden in een tentoonstellingskooi moeten doorbrengen. Dat is voor de meeste soorten overbodig en zelfs niet aan te bevelen. Maar het is zeker goed om de vogels op tijd te wennen aan deze kooien. Dat kan door tentoonstellingskooien in of aan vluchten te hangen. Leg elke dag een lekker hapje in de kooi en je zult zien hoe snel de vogels dat weten en hoe ze op die manier gemakkelijk gewend raken aan de wedstrijd-kooi. Ik neem aan dat de meeste van ons de beste vogels reeds in een apar-

te vlucht of vluchten hebben geplaatst. Geef deze vogels wat meer ruimte, opdat ze zich goed kunnen ontwikkelen. Ook heeft een grotere ruimte het voordeel dat het veren pikken tot een minimum wordt beperkt. Want zeker voor roodfactorige vogels en bijvoorbeeld de Lizard kan dit veren pikken nare gevolgen hebben en later zichtbaar zijn in het verenkleed. Zelf doe ik een week of drie voor de wedstrijd de vogels in de tentoonstellingskooi. Afhankelijk van het ras (voor veel postuurrasen geldt bijvoorbeeld dat ze zeker geen volle drie weken in de kooi hoeven) blijven ze daar voorlopig in tot ze rustig zijn en houding aannemen. Dan gaan ze, meestal enkele dagen voor de wedstrijd weer terug in de vluchtjes. Daarin staat dan elke dag vers badwater klaar, zodat de vogels zichzelf kunnen schoon maken en er bij het opkooien minder werk is. Wel worden, voordat de vogels naar de wedstrijd gaan, de pootjes nog even gewassen en als dat nodig is ingestreken met iets vaseline (niet te veel want anders wordt de bevedering vet en zijn we nog veel verder van huis).

Niet nodig

Ondanks het feit dat elk jaar tijdens de

keuringen weer vogels niet die punten krijgen die ze best kunnen verdienen omdat ze of te wild zijn, hun bevedering hebben beschadigd tijdens het vervoer naar de wedstrijdzaal of omdat ze geen houding willen geven, zijn er nog altijd mensen die vinden dat tijdig trainen van de vogels niet nodig is. Ik kan me dat in een enkel geval voorstellen. Wanneer je bijvoorbeeld een Zuid-Hollandse frisé in een tentoonstellingskooi zet en het is een vogel die goed is, dan gaat hij in de meeste gevallen "in de houding" staan. Dat ligt aan het ras. Deze vogels doen het of doen het niet. Maar desondanks zal ik mijn Zuid-Hollanders altijd van tevoren opkooien, al is het niet zo lang, zoals reeds is geschetst. Maar de meeste kleurkanaries hebben een veel intensievere training nodig. Die zijn nu eenmaal wat schuwer en moeten eerst wennen aan de wedstrijd-kooi. En waarom zouden we dat dan ook niet doen. Het is toch prachtig om langs de opgekooide vogels te lopen, de kooien regelmatig in de hand te nemen en deze op een andere plaats te zetten. Een rustige vogel zal zijn kleur beter laten zien. Dat geldt ook voor onze exoten. Wanneer deze rustig in de kooi zitten komen kleur en tekening beter

tot hun recht. Dat kan best enkele punten schelen. Dat maakt nogal wat uit, zeker bij vogels van een goede kwaliteit. Wie succes wil hebben op de wedstrijden moet er wat voor doen. Het komt echt niet vanzelf. Het komt vaak voor dat er wordt gezegd; hij komt ook met zijn vogels. Dan kunnen wij beter thuis blijven. Maar waarom heeft "hij" het succes. Dat krijg je niet zomaar. Deze kweker heeft zorg besteed aan zijn broedvogels, maar daarna ook aan zijn wedstrijdvogels. Natuurlijk is het niet zo dat een vogel die niet voldoet aan de standaardisen door een goede training ineens een topper kan worden. Dat is uitgesloten. Zo is dit alles ook niet bedoeld. Het gaat erom dat we die punten behalen die er te behalen vallen. Dat kan niet met vogels die wild door de kooi fladderen.

Op tijd beginnen

De wedstrijden staan weer voor de deur. Dat betekent weer dat de organisatoren een hele klus wacht. We weten allemaal

dat het een heel werk is om alles in goede banen te leiden.

In principe moeten we ervan uitgaan dat de keuringen tenminste tussen 8.30 en 9.00 uur moeten beginnen. Daar moeten de keurmeesters rekening mee houden, maar ook de organisatie. Ik kom op wedstrijden waar om half negen 's morgens, dat is de tijd waarop de meeste keurmeesters graag aanwezig willen zijn, alles nog moet worden klaar gezet. Dat kan wat eerder. Zorg ervoor dat er blinde lijsten zijn. Het gemakkelijkste is dat per klasse ook een briefje klaarligt waarop de prijzen vermeld worden. Dat voorkomt dat na afloop van de keuring nog allerlei zaken moeten worden uitgezocht. Maar ...mocht de keurmeester 's morgens eens wat later aankomen, kijk dan niet boos. Het huidige verkeer maakt het niet altijd mogelijk om binnen de normale tijd naar de wedstrijdzaal te komen. Het is mij zelf gebeurd dat ik erg vroeg van huis ging om ergens in het

westen te gaan keuren. Ik dacht erg vroeg voor de deur te staan, maar het liep anders. Ik kwam in de file terecht en deed over de laatste 10 kilometer anderhalf uur!! Dus was ik nog te laat. Dat is erg vervelend voor de vereniging, maar geloof me, zeker ook voor mezelf. Maar dat moet je beschouwen als overmacht. Maar we proberen zoveel mogelijk om op tijd te zijn. Maar dan moeten we ook aan het werk kunnen.

Jong geleerd

Het jongste kleinkind van Opa Neele uit St.Philipsland

NIEUW www.tauros-diagnostik-shop.de

aanmelden bestellen betalen opsturen resultaten

KBOF DE WITTE SPREEUWEN

Het meest gelezen Belgisch Ornithologisch tijdschrift, pagina's boordevol informatie over onze vogels ! Het tijdschrift dat U maandelijks ontvangt en tevens digitaal kan lezen op pc, gsm, tablet. Voor een jaarabonnement in Nederland gireert u € 41 via een Europese overschrijving bij de KBC bank. IBAN rekeningnr. BE33 7330 0642 3046 en BIC code = KREDBEBB t.a.v. KBOF - Vergeylen Paul, Dendermondsesteenweg 110 D te BE 9290 Overmere.

Inschrijvingen en inlichtingen bij Achten Paul, Everslaarstraat 78, BE 9180 Lokeren, België.

E-mail: ledenadministratie@kbof.be

Via onze website: <http://www.kbof.be> kan U gratis een proefnummer inzien !

De beginnende kromsnavelkweker

- Het houden van kromsnavels -

Deel 5

© Adri van Kooten

Deze artikelenreeks is vooral bedoeld voor de beginnende maar ook wel voor de meer gevorderde vogelliefhebber die heeft besloten om bepaalde soorten kromsnavels aan te schaffen maar met allerlei vragen wordt geconfronteerd waarop hij/zij (nog) geen of onvoldoende antwoorden heeft.

Houtspaanders kunnen prima gebruikt worden als nestmateriaal voor kromsnavels

Verschillende soorten voerbakjes

Nestmateriaal

Vrijwel alle kromsnavels broeden in (boom)holtes. De bodem van zo'n (boom)holte bestaat veelal uit rottend hout. Het lijkt daarom aannemelijk dat een pop, door aan het hout te knagen, een soort zaagsel vormt dat als nestbekleding wordt gebruikt. Kijk ik naar m'n eigen vogels dan zie ik ook hier, dat de poppen aan het nestblok knagen. Er is dan ook niets op tegen om zaagsel en/of houtspaanders als nestmateriaal te verstrekken. Ondanks dat het in sommige gevallen een voordeel kan zijn, zoals bijvoorbeeld bij dunne ontlasting van de jongen, is het niet echt nodig! Mocht u wel gebruik (gaan) maken van dit materiaal, doe dat dan niet zomaar. Wees er van overtuigd dat het niet is behandeld met chemische middelen die bederf van het hout hebben moeten tegengaan. Ook moet worden opgepast met zaagsel en spaanders die mogelijk door muizen of ratten bevuild zijn met uitwerpselen en/of urine (dit wil nog weleens het geval zijn bij zaagsel en/of spaanders die gehaald zijn bij aannemers en daar al enige tijd hebben gelegen). Koop dit materiaal liever in bijvoorbeeld een dierenpeciaalzaak, zodat het nestmateriaal later geen problemen kan opleveren voor de vogels. Gebruikt u spaanders dan kunt u deze gewoon in het nest stoppen. Eén tot twee volle handen is wel genoeg. De pop zal, zo zult

u merken, het overtollige er wel uitgooien. Zo zal ze zelf ook bepalen of ze wel of niet spaanders in haar nest wil. Ik heb vrij vaak meegemaakt dat een pop alle spaanders uit het nest verwijderde. Geeft men zaagsel als nestmateriaal, dan zijn twee gevulde handen voldoende. Net als bij houtspaanders werken sommige poppen ook het zaagsel naar buiten. Begint ze echter eenmaal eitjes te leggen dan houdt het wegwerken van zaagsel/houtspaanders op. Voordeel van spaanders en zaagsel in het nestblok is een betere opname van dunne ontlasting. Iets wat bijvoorbeeld nog wel eens wil voorkomen bij nestjongen. Het is verstandig om, ingeval u spaanders en/of zaagsel verstrekt, hieraan geknipte tabaksdelen toe te voegen. Dit laatste is om bloedluis tegen te gaan. Men kan ook de nestblokken uitkoken in een oververzadigde oplossing van soda. Verder wordt wel gebruik gemaakt van eucalyptusolie hetgeen ook een probaat middel tegen bloedluis blijkt te zijn.

Voer- en drinkbakken

Voerbakken kunnen het best van kunststof, metaal of aardewerk zijn. Deze zijn namelijk vrij gemakkelijk schoon te maken. Ze kunnen op een verhoogd (voeder) plateau worden geplaatst of aan het gaas worden gehangen. Bevestig ze dan zo dat

ze gemakkelijk vanaf een zitstok voor de vogels zijn te bereiken. Gebruik altijd meerdere exemplaren. Zo kunnen aparte bakjes gebruikt worden voor bijvoorbeeld zaad, eivoer, universeel voer, insecten, groenvoer, fruit en dergelijke.

Groenvoer kan ook verstrekt worden met aan het gaas bevestigde ruifjes. Het is van belang voer- en drinkbakken zodanig te plaatsen dat er geen uitwerpselen in kun-

Een draaiplateau is erg gemakkelijk

Badschalen zijn er in diverse maten en uitvoeringen

nen vallen. Plaats ze dus niet onder zitstokken! Naast losse voerbakjes zijn er ook zogenaamde draaibare voederplateaus met geïntegreerde voederbakjes in de handel. Deze kunnen bijvoorbeeld in de volièredeur worden gemonteerd. Door het plateau te draaien kunnen ze zonder de deur te openen worden geleidigd en gevuld.

Voor het drinkwater kan het best gebruik worden gemaakt van zogeheten drinkfonteintjes. Dit zijn langwerpige drinkglasjes waarvan de onderzijde door de tralies kan worden gestoken. Een beugeltje dat eveneens aan de tralies kan worden bevestigd zorgt ervoor dat het stevig op zijn plaats blijft zitten. Drinkfonteintjes dienen elke dag van schoon water te worden voorzien en minimaal één keer per week te worden ontsmet. De eenvoudigste manier van ontsmetten is om ze gedurende een aantal dagen in een oplossing van bleekwater (volgens voorschrift) te leggen. Deze methode houdt wel in dat er meerdere drinkfonteintjes moeten worden aangeschaft zodat ze dan beurtelings kunnen worden gebruikt.

Badgelegenheid

Voor veel kromsnavels is het van belang dat ze dagelijks één of meerdere keren per dag een bad kunnen nemen. Dit baden heeft een duidelijk doel, namelijk het schoonmaken en -houden van de bevedering. Het is daarom erg belangrijk dat de vogels in de gelegenheid worden gesteld om te baden. In een volière kan dit het best door in de vlucht een badschaal te plaatsen. Deze moet bij voorkeur op een verhoging worden geplaatst. Gezonde vogels zullen al vrij snel de badschaal opzoeken en beginnen met baden. Het water raakt hierdoor vaak snel vervuild. Vooral ook omdat er vaak uitwerpselen in terecht kunnen komen.

Om te voorkomen dat de vogels verontreinigd badwater gaan drinken is het daarom van belang het badwater niet langer dan twee uur in de volière te laten staan en of meerdere keren per dag te verversen. Het spreekt voor zich dat tijdens vorst en kou geen badwater moet worden verstrekt. Pas bij pas uitgevlogen jongen op dat ze niet verdrinken in (te) volle badschalen.

Voeding van kromsnavels

Opmerking vooraf: In dit artikel wordt in algemene zin ingegaan op de eisen die aan een goede vogelvoeding worden gesteld. Papegaaien, ara's en lori's verlangen bijvoorbeeld een andere voeding dan parkieten. Om de vogels gezond te houden zul je als liefhebber dan ook op de hoogte moeten zijn van de eisen die aan een goede vogelvoeding worden gesteld. Jij bepaalt immers wat de vogels voorgezet krijgen. Een goede voeding is niet alleen van belang voor de gezondheid van de vogels maar ook voor de groei, de ontwikkeling, het prestatievermogen en het nageslacht. Het gaat er daarbij om, dat alle stoffen erin voorkomen in de juiste hoeveelheden die het vogellichaam nodig heeft.

Een aantal voedingsstoffen is daarin onontbeerlijk. Dit zijn eiwitten, vetten, koolhydraten, water, mineralen en vitaminen. Afhankelijk van de functie die voedingsstoffen in het vogellichaam vervullen, worden ze onderscheiden in bouwstoffen,

brandstoffen en beschermende stoffen:

- bouwstoffen zijn stoffen die de vogel nodig heeft voor de opbouw, de wederopbouw en het herstel van de weefsels en cellen van het lichaam. Van de voedingsstoffen worden eiwitten, mineralen en water gerekend tot de bouwstoffen;
- brandstoffen zijn stoffen die vogels onder andere nodig hebben voor het in stand houden van hun lichaamstemperatuur. Daarnaast leveren brandstoffen de energie die nodig is voor spierarbeid, zoals voor het vliegen. Van de voedingsstoffen worden de vetten, koolhydraten en eiwitten gerekend tot de brandstoffen.
- beschermende stoffen zijn stoffen die ervoor zorgen dat alle lichaamsprocessen goed kunnen verlopen. Van de voedingsstoffen worden de vitaminen en mineralen gerekend tot deze beschermende stoffen.

In deel 6 zal ik dieper ingaan op de verschillende voedingsstoffen die worden gerekend tot de bouw-, brand- en beschermende stoffen.

usel

De /

Ervaringen met de rouwtortel

© Sicco Veenstra

Op de Friese Kampioenschappen haalden ze als stel 91 en 92 punten. Ze stonden in de catalogus vermeld als Java tortelduif.

Aanschaf

Wanneer je deze soort opzoekt op internet dan kom je het dichtst bij de Birmatortelduif. Pieter van de Hooven, als keurmeester aanwezig, zag het verschil ook en vroeg mij ernaar. Kennelijk staan ze bij de invoer dicht bij elkaar en is een vergissing snel gemaakt. Ik heb deze duivensoort (latijn: *Streptopelia lugens*) sinds zo'n vijf jaar in mijn collectie. Ik kocht ze op de vogelmarkt in Zwolle. De kleur trok me het meest. Het stel werd in een voliëre van 60 m2 gehuisvest bij andere duifjes, lijststers en wildzang. Het formaat is vergelijkbaar met dat van de normale tortelduif. Geslachtsonderscheid zie ik niet. Het is dan ook belangrijk om D.N.A. onderzoek te laten doen. Wanneer ze koeren zie en hoor je het uiteraard wel. Een paar veertjes plukken en dan op de post naar Portugal. Ik maak al jaren gebruik van Stab-Vida. Na betaling binnen 24 uur in de mail.

Aardige vogels

Deze duifjes zijn totaal niet agressief of vervelend naar andere duiven of andere vogels. De groenling zat in dezelfde conifeer te broeden, 30 cm. lager. Ze broeden erg gemakkelijk. Uiteraard twee eitjes in een schaal of zoals op de foto bovenin een conifeer. Ik werd op 22 december nog verrast met een jong, zelfs bij 8 graden

onder nul blijven ze gewoon doorgaan. Wanneer ik het tijdig had ontdekt had ik de eieren wel verwijderd. Het andere ei lag met volgroeid jong erin op de grond.

Ze blijven broeden

Rond mijn woning zitten de houtduiven en de tortelduiven ook vaak te broeden tot het winter wordt. Dan stoppen ze in het "wild" dus wél. Dit was in 2022 het negende jong van mijn kweekstel!. De ouders hadden eind mei het eerste nest. Eén nest was onbevruucht. Ze broeden trouw, net als alle duiven. De eieren komen met een verschil van één dag uit en worden echt fantastisch gevoerd. De

krop is vaak zo vol dat de jongen de kop niet kunnen optillen. De gevulde krop is bijna zo groot als het kuiken zelf! Na dertien, veertien dag zitten de jonge duifjes op de rand van het nest en krui-
pen in de conifeer. Met twee weken broeden erbij dus binnen een maand jongen op stok. Dat blijft me verbazen. Alle duiven hebben deze cyclus. Je kunt dus meerdere nesten verwachten. Vaak is de duivin, nadat de jongen het nest verlaten hebben, alweer bezig om het bestaande nest op te knappen.

Wedstrijd

Het uitvangen van de jongen is in zo'n grote volière wel lastig maar wanneer je ze op de show wilt brengen dan moet je ze zes weken vóór de show wel kleiner huisvesten. De jongen zijn na zo'n vijf tot zes maanden op kleur en dan is de snavel volgroeid en de nesthaartjes verdwenen. Overjarig zijn ze pas echt "op kleur". Voor de show zijn het rustige vogels. Wel beschermd vervoeren en de traliekooi even met een doekje afdekken om schrikken te voorkomen. Als voer krijgen ze een zadenmengeling voor kleine sierduiven. Behalve tropisch voer en wildzangvoer is er universeel voer voor ze te vinden. Ik weet niet of ze dat opnemen, de andere zaden worden wel opgenomen, wat aan de kropinhoud te zien is. Kortom een leuke duivensoort in mijn collectie. Ik hou ze er voorlopig nog wel even in.

- ik vroeg aan mijn kweker een vliegenvanger en wat krijg ik... -

De

osel

Jong begonnen

© Redactie

Als twaalfjarig jeuglid in een vogel-tijdschrift gestaan; nu, zestien jaar later, nog volop bezig met vogels.

Tom, inmiddels 28 jaar oud, heeft in 2007 in het januarinummer van 'Vogelvreugd' gestaan. Destijds als jongetje samen met broertje Rob bij een 'in de keuken van familie Keltjens'.

Het bezoek bij Tom was nét op tijd qua planning. Een week later wordt namelijk 75% van de vogels verkocht en zijn bijna alle volières leeg. Tijdelijk. Tom wil met eega Kim op korte termijn een huis kopen; wanneer die koop doorgaat, verwacht hij waarschijnlijk veel tijd nodig te hebben om dat huis in te richten en, indien nodig, aan te passen. En dat gaat dan heel veel tijd kosten en zou dus ten koste gaan van de vogels. Iets dat Tom perse niet wil. Overigens moet eega Kim het dan ook 'n tijdje rustiger doen met háár hobby, pluimvee...

Het begin

Tom vertoonde al vanaf z'n vierde of vijfde interesse in vogels en in het begin liep hij altijd mee met papa wanneer die met de vogels bezig was. Op z'n zesde kreeg hij van pa en ma drie broedkooien met zebravinken en Japanse meeuwtjes; hij voerde en verzorgde zelf de vogels. Op 'n leeftijd van 10 had hij Australische prachtvinken en daarna Afrikaanse prachtvinken. Tom is al lid van de Belfeldse vogelvereniging sinds 2003. Net als broer Rob; maar deze had 't na een jaartje rijstvogels al niet meer zitten. Hij verkocht de oudervogels en de jongen en heeft nooit meer iets met vogels gehad.

Na die jonge jaren

Tom vond voetbal en vogels belangrijker dan studeren.... Bij Peter Nijboer, vogelhandelaar en dierspecialzaak in Reuver, bracht hij van z'n zestiende tot twintigste na schooltijd en op zaterdag veel tijd door. Daar heeft hij erg veel opgestoken over het in- en verkopen van vogels; over

het gezond houden ervan en het weigeren van ongezonde vogels. Heel veel contacten opgedaan met binnen- en buitenlandse handelaren en liefhebbers. Contacten waarvan hij vandaag de dag nog veel voordeel van heeft.

Na de middelbare school ging Tom meteen aan de slag bij een hovenier; na anderhalf jaar 'wat anders' werkt hij inmiddels weer met veel plezier in het hoveniersvak.

Huisvesting

Tot Tom het ouderlijk huis verliet had hij z'n vogels natuurlijk nog thuis. Toen hij op zichzelf ging wonen heeft hij het even geprobeerd aldaar vogels te houden, maar de ruimte om vogels goed te kunnen huisvesten was te klein. Toen werden z'n vogels weer een poos bij pa gestationeerd. Wat later kon hij met z'n huidige eega Kim bij haar schoonouders gaan inwonen. Daar stonden al een aantal volières van schoonpa die er met name parkieten hield. De volières zijn toen verder uitgebreid. Nu staan er 16 stuks: één grote van 5 bij 5 me-

ter; een volière van 4 bij 2 en de rest 3.20 m diep, 1.10m breed en 2.00 m hoog.

De volières zijn aangeplant met onder andere trosroos, Portugese laurier, wilg met viburnum; fortuna red robin; niet woekerende bamboe; beuk, liguster, oleander (staat beschut), spirea, framboos, rodoendron, vlinderstruik, pinus. Bij de keuze was het belangrijk dat de soorten wintervast waren én aantrekkelijk voor insecten. Zo is de trosroos heel interessant voor luizen.... Vorig jaar werd er nog een mooie vijver aangelegd in de grote volière.

Voeding

Basisvoer voor alle vogels bestaat uit een tropenzaad mengeling met extra witzaad en extra gras- en onkruidzaden. Daarnaast een eigen mengeling putter/sijzenvoer dat bestaat uit 34% kapoetsensijzenzaad (Slaats); 3% goudvinkmengsel en de rest sijzenvoer (Konings uit Bakel). Het voer wordt voor Tom gemengd bij Nijboer.

Voor de insecteneters is er een eigen mengsel met insectenpaté van orlux (3/4

Overzicht volières

Mantel kardinaal (*Paroaria capitata*)

deel); universeelvoer (1 deel) en eivoer Kasper (2 delen).

Daarnaast krijgen de vogels levende minimeelwormen, meelwormen en buffalowormen en diepvries pinkies.

De roodkuifkardinalen en blauwe bishoppen krijgen met name grote en kleine meelwormen; de andere soorten krijgen enkel pinkies met buffalowormpjes omdat ze anders veel te fel worden. Wanneer de vogels jongen hebben krijgen ze drie keer per dag vers voer: 's morgens, in de middagpauze (door Kim) en 's avonds.

Kweek

Op 1 april gaan de vogels naar buiten, bétje afhankelijk van het weer.

Dan worden ook de nesten opgehangen en komt nestmateriaal ter beschikking.

De vogels doen het goed met een goede beplanting en gras. Gras is belangrijk voor de vogels, het is als het ware hun medicijnkast: alles wat er tussen vliegt en ook

de gekiemde zaden. Wat van hun gading is wordt opgepikt. Er worden elk jaar graszaden (uit een vogelmengeling) in de volières gestrooid. Laat maar kiemen. De vogels zoeken wel wat ze nodig hebben.

De vogels

Toen hij vogels kon gaan houden bij z'n schoonouders waren dat aanvankelijk binsenastridlen en bichenow astrildlen in combinatie met Japanse meeuwen.

Daarna werden er Baardsijzen en Pelzer saffraanvinken aangeschaft; vervolgens Mexicaanse Nonpareils. Na verloop van tijd werden de Australische prachtvinken van de hand gedaan en werd overgestapt op kleurvinken en Zuid-Amerikaanse sijzen. Momenteel bestaat de collectie, nog enkele dagen, uit Mexicaanse nonpareil, lazulivink, Brazilaanse blauwe bisschop (brissoni), purperkroonvink, rode kroonvink, jacarinivink, roodkuif kardinaal, grote saffraanvink, pelzel saffraanvink, baardsijs,

mantelkardinaal, putter en Antilliaanse dikbekjes.

Voorlopig worden de saffraanvinken, de rode kroonvink en de baardsijs nog aangehouden. Vogels die jongen hebben gaan namelijk nog niet weg. De baardsijzen hebben jongen evenals de rode kroonvinken. En 6 eieren chinese dwergkwartels kunnen elk moment kippen. Tom heeft een groot netwerk binnen Nederland en Europa zodat hij straks weer vogels van z'n eigen lijnen terug kan kopen.

En straks?

Wanneer het nieuw huis op orde is zullen er weer nieuwe volières gebouwd worden. Daar komen dan weer verschillende soorten kleurvinken en Zuid-Amerikaanse sijzen in.

Alvast veel succes gewenst.

Purperkroonvink (*Rhodospingus cruentus*)

Grote saffraanvink (*Sicalis flaveola*)

Lazulivink (*Passerina amoena*)

Van Engelse- via standaard- naar postuur grasparkiet?

Een impressie van de Oprisdag standaard grasparkieten voor keurmeesters met kromsnavelbevoegdheid van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers (NBvV).

Louis van Kelckhoven

Docent van de dag Piet Ooijen gooit meteen maar de knuppel in de volière: moet de naam standaard grasparkiet worden veranderd in postuur grasparkiet? Op die manier wordt een duidelijker onderscheid gemaakt tussen kleur (kleur grasparkiet) en postuur (standaard grasparkiet). De kleur grasparkiet is tenslotte ook van kleine geëvolueerd naar kleur, zoals de vroegere Engelse grasparkiet nu de naam standaard grasparkiet draagt. Maar ook voor de kleur grasparkiet bestaat een standaard.

De stelling luidt: moet de benaming van de standaard grasparkiet worden gewijzigd in postuur grasparkiet?

Bij handopsteking blijken aanwezige keurmeesters 50/50 verdeeld te zijn, met een lichte voorkeur voor de postuur grasparkiet. Wat vóór de naamswijziging spreekt is dat bij het beoordelen van de standaard grasparkiet de meeste punten bovenin (formaat/model/kop) te vergeven zijn. Gewezen wordt ook op de COM waar duidelijk verschil in kleur- en postuurvogels wordt gemaakt. De meningen lopen uiteen. Ooijen zegt dat de Technische Commissie (TC) een besluit neemt en de speciaalclub (PSC) gehoord wordt.

Bij het begin van de presentatie verplaatst de discussie zich naar het formaat van de vogels: 18 à 20 centimeter (passend bij het type) voor een kleur grasparkiet en 21,6 (minimaal) voor de standaard grasparkiet. In praktijk blijkt de laatste van snavel tot staartpunt toch vaak vijf- zesentwintig centimeter te meten.

Zou dat in de standaard aangepast moeten worden?

Niet nodig (Koen Zeeman), de standaard is

een leidraad. Belangrijker is dat de onderlinge verhoudingen kloppen, vindt Benno Löwik. Je kijkt naar de totale vogel (Hans van den Berg). Peter Bredenbeek vindt het verschil in formaat 'centimeterwerk'. Ooijen vraagt of er meer verschil moet worden gemaakt in het formaat tussen kleur- en standaard grasparkiet. Andere aanpassingen van de standaard, zoals het in werkhouding zichtbaar blijven van de ogen bij de standaard grasparkiet (Tako van den Hul), worden belangrijker gevonden.

Middels de presentatie van Piet Ooijen verplaatst de discussie zich naar flecky, de zwarte puntjes op voorhoofd en schedel die bij voorkeur 'schoon' moeten zijn. Bij de NBvV in geringe mate acceptabel, bij de World Budgerigar Organisation (WBO) aanleiding om een vogel niet te beoordelen/plaatsen. Pootbevedering is ongewenst en een 'bijvangst' van het selecteren op lang bevederde vogels.

Koen Zeeman zegt dat het keuren van standaard grasparkieten met 'gevoel' dient te gebeuren. „Bij de standaard grasparkiet gaat het om een mutatie in de veer, maar dat moet niet zover doorschieten dat daar ongelukkige vogels van komen. Onze standaard grasparkieten moeten wel zelf kunnen blijven kweken en dat gaat niet lukken wanneer, zoals bij de sterrenkijkers, de kop achterover staat.“ Zeeman vat de daaropvolgende levendige gedachtewisseling samen door te stellen dat wanneer 10 keurmeesters evenzovele standaard grasparkieten beoordelen, daar 10 verschillende puntentotalen uitkomen.

„Dat is nu juist het hele idee van deze Oprisdag“, merkt Piet Ooijen op, „dat de keureenheid met betrekking tot de standaard grasparkieten wordt vergroot.“

Marco van der Bij noemt de standaard grasparkiet 'een hele lastige vogel om te keuren'. „De voorkeur van keurmeesters gaat vaak uit naar wat ze zelf op het hok hebben. Daar komt altijd een onderbuikgevoel bij kijken.“ Alexander Jassies zegt dat niet uitmaakt hoe je een vogel aan de punten helpt, als dat maar gebeurt.

Aan de hand van de presentatie probeert Ooijen de keurmeesters te doordringen van het belang van keureenheid. Door bij een keuring een vogel de tijd te geven zich in werkhouding te zetten. Dat bij een standaard grasparkiet op stok de poten zichtbaar moeten zijn en vrij van overhangende veren, maar dat dat door de langere bevedering wel heel lastig is.

Na een korte discussie over Niet Gevraagd (NG wil zeggen: staat niet in het vraagprogramma, zoals bastaarden van kromsnavels) en Niet Beoordeeld (NB), gebrekkige vogels die van de show verwijderd dienen te worden, verschuift de aandacht naar het masker van de standaard grasparkiet. Daar is (opnieuw) veel discussie over. Want wat is een diep masker, wanneer is het gespleten en wanneer hangen de spots buiten het masker? Ook hier geldt: zoveel keur-

Kleur- en postuur grasparkiet, © A.v.Kooten

meesters zoveel meningen.

Hans van Seeters zegt dat theorie één ding is, maar dat keurmeesters van standaard grasparkieten moeten leren leven met de werkelijkheid. Seeters noemt dat 'keuren buiten de werkelijkheid'. Keuren naar een papieren ideaalbeeld, de standaard, terwijl dat in de praktijk nauwelijks haalbaar is. „De afname van het aantal kwekers van standaard grasparkieten is ook het gevolg van hoe de keurmeesters van de NBvV deze vogels keuren.”

Aan de hand van foto's toont Ooijen een aantal standaard grasparkieten, geeft aan waar bij de keuring op gelet dient te worden, ook conditie en het aanwezig zijn van alle staart- en vleugelpennen telt mee. Ook dit leidt weer tot een constructieve discussie.

Vanuit de zaal wordt gesteld dat alleen keurmeesters die zelf standaard grasparkieten op het hok hebben, daar iets zinnigs over kunnen zeggen. Peter Bredenbeek noemt dat een 'schijnargument'. "Keurmeesters bedenken 1000 excuses om een standaard grasparkiet toch maar 91 punten te kunnen geven." Over het conditioneren van het masker merkt Bredenbeek op dat deze praktijk uit het oogpunt van dierenwelzijn niet wenselijk is. „Maar dat een ongeconditioneerd masker niet mooi

is klopt!" Als potentiële postuurvogel ziet Bredenbeek dat een standaard grasparkiet op fysieke onderdelen meer punten zou moeten kunnen krijgen.

Piet Ooijen vat de discussie samen door te stellen dat het keuren van standaard grasparkieten een lastige klus is voor wie daar geen gevoel voor heeft. „We moeten twee dingen voor ogen houden: we keuren naar de standaard en dat doen we zeker bij de standaard grasparkiet, meer nog dan bij andere kromsnavel, met gevoel. Wanneer we de standaard grasparkiet keuren met het briefje in de hand, valt er op elke vogel wel iets aan te merken en krijgt er niet een de punten.”

Originele Australische grasparkiet in de dierentuin van Keulen

Op het tonen in de presentatie van een afbeelding van een SL ino groene vogel met witte of gele vleugel- en staartpennen (waarbij de laatste dieper van kleur is) volgt uiteenzetting van Peter Bredenbeek over SL ino groen: selectie of genetica? „De afzetting van kleurstoffen bij kromsnavel is wezenlijk anders dan bij kanaries. Dat is geen meningsverschil, maar een wetenschappelijk feit.”

Tako van den Hul bespreekt de zestien door hem en Benno Löwik meegebrachte vogels. Vooral de verhoudingen (onder en boven de stok) en de houding (stokstand) worden besproken. Genoemd worden de long tails (wanneer de staart van een vogel langer is dan het lichaam en in een universeelkooi de bodem raakt) en long wings. Vogels met lange vleugelpennen hebben vaak 9 in plaats van 7. Voor een correct beeld van de vogel worden vaak de buitenste twee vleugelpennen getrokken.

sel

De

In de keuken van... Hans van de Biggelaar in Macharen

Sinds meer dan veertig jaar liefhebber van verschillende soorten agaporniden.

Henk Branje / foto's Henk v.d. Meer

Hans v.d. Biggelaar heeft de liefhebberij voor vogels niet van vreemden. Vader én opa hadden reeds vogels in huis. Zo rolde Hans vanzelf in de vogels en met name in de agaporniden welke hij z'n hele leven al in huis gehad heeft.

Vader had tropische vogels, maar Hans begon vijfenveertig jaar geleden met kleine grasparkieten; enkele jaren later schakelden beiden over op agaporniden. En die zitten er nog steeds, in huize v.d. Biggelaar.

Agaporniden

De eerste agaporniden waren wildkleur agapornis cana's. Die heeft Hans jaren gefokt totdat alle vogels tijdens een brand helaas door verstikking om het leven gekomen zijn. Via vogelvriend Kees Ligtvoet kwam hij toen in aanraking met de agapornis nigrigenis. Het vogelvirus sloeg toen 'hard toe' en er werden steeds meer koppels agaporniden opgezet. Eerst wildkleur en al vrij vlug daarna verschillende mutaties. Bij liefhebber Harrie Bens uit Boxmeer kwam hij in aanraking met de agapornis liliana. Hij ruilde er nigrigenis tegen liliana. Dus toen de agapornis liliana; eerst de wildkleur en vervolgens ook diverse mutaties.

Huisvesting

De agaporniden worden binnenshuis gehuisvest omdat Hans midden in een woonwijk woont en geen ruzie wil krijgen met de burens. Agaporniden kunnen immers best veel kabaal maken! Het vogelverblijf bestaat uit de kweekruimte met twintig broedkooien en een aparte ruimte met de vluchten voor de jonge en de volwassen vogels. Naast agaporniden heeft Hans nog twee koppels roodkuifkardinalen en een koppel Rüppel papegaaien. Deze vogels hebben hun nachthok in het kweekver-

De agapornis liliana is een vrij kleine soort met zijn lengte van 12.5 cm; ringmaat 4 mm. Deze kromsnavel komt oorspronkelijk voor in Zuid-Tanzania, Noord-Zimbabwe en Oostd-Zambia en komt daar voor in zwermen van twintig tot meer dan honderd exemplaren. Dagelijks nemen ze meerdere keren 'n bad.

Gebroed wordt in liggende of staande broedblokken met als indicatie voor een horizontaal blok 40x15x15 cm en voor een staand blok een bodemoppervlak van 15 bij 15 cm en een hoogte van 20 cm.

Op de bodem van het blok kan een laagje houtsnippers of zaagsel worden aangebracht. De broedduur van de vier tot vijf eitjes bedraagt 21 tot 23 dagen; op 'n leeftijd van zo'n 35 dagen verlaten de jongen het blok. Geringd kan worden rond de achtste dag, een en ander natuurlijk afhankelijk van de verzorging door de oudervogels.

blijf en kunnen wél naar een buiten volière wanneer ze dat willen.

Voeding

Hans heeft een eigen zadenmengeling voor kleine agaporniden. Deze mengeling bevat veel wilde zaden en onkruidzaden. Vroeger werden die onder het eivoer gemengd. Samen met vogelvriend Martin Jonker werden zo'n 12 jaar geleden verschillende mengelingen uitgetest tot ze een prima mengsel hadden. Deze mengeling wordt door de firma Slaats inmiddels in heel Nederland verkocht onder de naam 'agaporniden hanmar'. In principe is het samengesteld voor kleine agaporniden, maar Jonker voert er ook z'n taranta's mee.

Kweek

Eind oktober begint het broedseizoen; het duurt tot eind april. Deze vroege kweek bevalt erg goed omdat de vogels wat beter ontwikkeld zijn en beter op kleur wanneer het wedstrijdseizoen begint. 'Oogringen' als nigrigenis en liliana zijn volgens Hans pas na 'n jaar goed op kleur. De vogels mogen doorgaans twee ronden broeden. Daarna worden er nog wat nieuwe proefkoppels opgezet om te kijken wat voor

kwaliteit jonge vogels er verwacht mogen worden van bepaalde combinaties. De jonge vogels worden in een aparte volière gehuisvest, helemaal apart van de volwassen vogels.

Omdat het spelen van wedstrijd een belangrijk onderdeel van de sport is voor Hans, worden de volwassen vogels, ook die welke niet hoeven te broeden, lang aangehouden. Agaporniden mogen immers drie jaar 'gespeeld worden'.

In de volières is dan ook een prachtige collectie in allerlei kleuren gehuisvest.

Lilianaë in lichtgroen, donkergroen, blauw, gele zwartoog

Nigrigenis in lichtgroen, donkergroen, enkel- en dubbelfactorig violet, euwing violet, euwing groen, euwing blauw, turquoise violet.

Dochter Eline kweekt met 'n koppel fischeri's en 'n koppel personatus. Ze heeft haar eigen kweeknummer en speelt haar eigen shows. Enkele jaren heeft Hans nog met twee koppels agapornis fischeri gekweekt van/voor neef Miquel Lambouij die toen net verhuisd was en nog geen ruimte voor de vogels gereed had.

De resterende broedkooien, achttien stuks, zijn voor de koppels van vader Hans.

Tot voor enkele jaren geleden waren dat nog minstens tien koppels méér.

De jongen worden gespeend wanneer ze zo'n zestig dagen oud zijn. Ze worden dan zo'n twee maanden gehuisvest in een grote broedkooi (120x60x60); telkens met z'n tien. Dat kunnen zowel jonge lilianaë, nigrigenis, fischeri of personatus zijn. De vogels krijgen flink eivoer en kunnen zich in die tijd goed ontwikkelen. Na twee maanden verhuizen ze naar een grote vlucht; daar moeten ze achter aansluiten in de rij. De sterkste vogels eten het eerst; dus de jongste vogels zullen het dan wat moeilijk hebben. Maar omdat ze zich in de voorgaande twee maanden goed hebben kunnen ontwikkelen slaan ze zich er in de nieuwe omgeving prima doorheen.

Wedstrijdgebeuren

De jonge vogels blijven 'n jaar met z'n allen in voliëres. Pas dan worden ze uitgevangen en wordt er gekeken welke exemplaren geschikt zijn voor het wedstrijdgebeuren. In tegenstelling tot andere oogringsen als de fischeri en personatus hebben de lilianaë en de nigrigenis meer tijd nodig om zich te ontwikkelen. Ze groeien in het tweede levensjaar nog flink door en qua tekening zijn ze pas in hun derde jaar op z'n mooist. Zo wordt de gele tekening in de nek pas in het tweede en derde jaar donkerder, richting gelig olijfgroen, zoals gewenst in de standaard.

Hans is altijd erg geïnteresseerd geweest in het wedstrijdgebeuren. Vanaf het begin is hij lid geweest van een vereniging en heeft

hij deelgenomen aan veel vogelshows.

Jaren is hij lid geweest van de BVA (Belgische Vereniging van Agaporniden); veel prijzen heeft hij daar gewonnen. Vanwege de verre afstand en het feit dat hij steeds te maken had met dezelfde liefhebbers besloot hij enkele jaren geleden om hier afscheid van te nemen.

Naast de show van de eigen vereniging doet Hans mee aan de kring, de show van de PSC (Parkieten Speciaal Club) Oost-Noord-Brabant en de nationale show 'Vogel'. Af en toe wordt deelgenomen aan de COM show.

Als voorzitter van "De Vogelvriend Veghel" ligt de kring 'Vijfstedencombinatie' hem na aan het hart. Aan deze show die inmiddels al zestig jaar (!) draait, doen de verenigingen mee van Veghel, Gemert, Middelrode, Schijndel en Sint Oedenrode. In totaal worden er zo'n 600 tot 700 vogels tentoongesteld in die kring!

Lesdag

Dat Hans fanatiek met z'n agaporniden bezig is heeft hij in 2017 duidelijk laten zien. Uit onvrede met de kwaliteit van de beoordelingen van met name de mutaties van de agapornis lilianaë en nigrigenis organiseerde hij samen met vogelvriend Martin Jonker een studiedag voor keurmeesters van kromsnavels. Op deze dag werden 78 verschillende mutanten lilianaë en nigrigenis in wedstrijdkooien tentoongesteld. 23 Keurmeesters, waarvan 5 aspiranten namen deel aan deze bijzonder leerzame dag. Leerzaam voor zowel de kwekers van de geschowde agaporniden als voor de keurmeesters die op die dag een keur van mutaties mochten bekijken en keuren.

Toekomst

Hans merkt net als veel andere parkietenliefhebbers dat er 'n beetje de klad gekomen is in het houden van agaporniden. Je wordt als liefhebber wat moeilijker je overtallige vogels kwijt. Dat heeft enerzijds te maken met de vergrijzing en anderzijds met de coronaprobleemadteik van de laatste jaren en de voortdurende dreiging van vogelgriep. Handelaren reageren hier natuurlijk ook op en ze kopen enkel vogels op wanneer er specifiek vraag naar is, met name uit het buitenland.

De agapornis nigrigenis is eveneens relatief klein, maar iets groter dan de lilianaë: circa 13.5 cm (ringmaat 4 mm). In avicultuur wordt hij minder vaak gehouden dan de andere agapornide met zwarte kop, de personatus. In het wild, zuidwest-zambia, heeft de nigrigenis het niet gemakkelijk. Zijn natuurlijke habitat is relatief klein. Volgens Bird Life International wordt hun aantal in het wild geschat op 3.500 tot 15.000 exemplaren (1994) status 'kwetsbaar'. Als oorzaak wordt aangegeven het verdrogen van hun habitat.

Ook bij de nigrigenis hebben er veel transmutaties plaatsgevonden. Door het steeds verder doorfokken met dergelijke getransmuteerde vogels gaan ze steeds meer 'lijken' op de originele nigrigenis. Er worden drie tot zes eitjes gelegd die ongeveer 23 dagen bebroed worden.

Vogels voor beginners? Ja.

Lilianaë en nigrigenis zijn beide soorten die in de natuur in kolonies leven. In avicultuur kunnen de vogels dan ook prima samen gehuisvest worden zonder dat er sprake zal zijn van veel agressie. Zijn eenmaal broedkoppels gevormd, dan wordt het verhaal anders. Hans heeft in het verleden met de drie mannen en zes poppen agapornis nigrigenis gebroed in een kleine voliëre. Dat ging prima. Omdat man en pop samen in het broedblok kruipen kon hij altijd vaststellen welk mannetje met welk popje gekoppeld was. Nadeel van koloniebroed is dat je geen invloed hebt op de samenstelling van de koppels.

Dus wat het houden, verzorgen en kweken van nigrigenis en lilianaë betreft zijn het prima vogels voor beginnende liefhebbers. Maar..... wil je daarnaast ook gaan deelnemen aan wedstrijden, dan wordt het een ander verhaal.

Vogels voor beginners? Nee.

Door de vele transmutaties, het inkweken van nieuwe kleurslagen vanuit andere soorten agaporniden, zijn vandaag de dag veel lilianaës niet meer fokzuiver. Bij de lichtgroene lilianaë is dit vaak te zien aan de kleur van de stuit. Deze moet lichtgroen zijn en mag geen enkel blauw zweem laten

De 1

zien. Ook restanten van wat zwart in het masker duidt op bastaardering (met personatus). Zijn de vogels wat aan de grote kant, dan duidt dit eveneens op bastaardering.

Jammer genoeg hebben niet alle liefhebbers/kwekers van genoemde agaporniden nog zuivere exemplaren in huis. Wil je dus beginnen met lillianae of nigrigenis, ga dan op zoek naar een liefhebber die je zuivere lichtgroene exemplaren kan verkopen.

Heb je meer interesse in een mutatie? Geen probleem, maar grote kans dat het een moeilijk verhaal wordt om vogels te kweken die voldoen aan de standaard.

Voorbeeld: Hans is zelf al vijftien jaar bezig met de kweek van een goede kwaliteit blauwe lillianae. Inmiddels zijn de mannen van goede kwaliteit, maar van de zestien gekweekte blauwe poppen van afgelopen jaar hadden er slechts zes een goede tekening.

Op de wedstrijden zie je (te) vaak dat vogels in de prijzen vallen die nog minimale bastaardkenmerken vertonen.

Zelf houdt Hans een stam raszuivere vogels in de benen.

Enkele jaren geleden heeft hij in Oost-Duitsland zo'n zestig stuks nigrigenis kunnen overnemen van een liefhebber die met z'n

vogels stopte. In ons land worden er veel mutaties gekweekt in tegenstelling tot de liefhebbers in bijvoorbeeld Duitsland. Daar zijn ze meer van de zuivere kleurslagen.

Zelf houdt Hans een zuivere lijn nigrigenis en een zuivere lijn lillianae in stand. In de eerste plaats om een bestand zuivere vogels achter de hand te houden en in de tweede plaats om af en toe in z'n mutatiekweek te kunnen teruggrijpen op raszuivere vogels.

Wildkleur nigrigenis en lillianae

Lillianae dilute slaty groen

Lillianae slaty groen

Lillianae groen

Liliana dilute groen

Liliana DF gezoomd groen

Liliana bont groen

Liliana dilute slaty blauw

Nigrigenis turquoise violet

Nigrigenis euwing dilute

Nigrigenis dilute violet

Nigrigenis groen

Nigrigenis euwing violet

Nigrigenis EF euwing groen

Nigrigenis bont groen

Nigrigenis dilute blauw

De
se

De

Open dag keurmeestersopleiding tropen & parkieten

© Louis van Kelckhoven

De Technische Commissie tropen & parkieten van de NBvV houdt zaterdag 30 september 2023 van 10.00 tot 15.00 uur in Leerdam een open dag voor aspirant-keurmeesters (m/v of genderneutraal) en belangstellenden.

De Technische Commissie (TC) maakt deel uit van de keurmeestersvereniging (KMV) en is daarbinnen verantwoordelijk voor het verengedeelte. Daaronder vallen ook de opleidingen tot keurmeester.

Nu is het al een tijdje zo dat de opleidingscoördinator niet de drukst bezette persoon is binnen de TC. De belangstelling om op wedstrijden onder de vlag van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers (NBvV) tropische vogels of parkieten te beoordelen, want dat is wat je als keurmeester doet, houdt niet over.

En dat is jammer, om niet te zeggen zorgelijk. Het aantal keurmeesters dat vanwege hun leeftijd stopt houdt gelijke tred met het afnemende aantal wedstrijden. Maar nu ook jongere keurmeesters hun keurjas vroegtijdig aan de wilgen hangen, wordt het zaak om mensen op te leiden.

Zelf keurmeester worden, gun jezelf dat. Behalve dat het een verdieping van je vogelkennis en daarmee van de liefhebberij betekent, ontmoet je interessante mensen en kom je nog eens ergens. Natuurlijk tref je ook vervelende mensen en kom je op plaatsen waar je liever niet komt, wat dat betreft is keurmeester zijn net het echte leven; soms moet je even doorbijten, maar dat mag geen reden zijn om af te zien van de opleiding tot keurmeester. Doe jezelf dat plezier.

Er zijn twee studierichtingen: de eerste omvat tropische vogels, Europese cultuurvogels, hybriden, duiven en grondvogels. Daarnaast zijn er de kromsnavels: kaketoets, papegaaien en grote en kleinere parkieten, inclusief agaporniden en standaard grasparkieten.

Met name het deel tropen blijkt in de beleving van veel aspiranten een te grote hap. Er is belangstelling om bijvoorbeeld keurmeester zebra-vinken of Europese cultuurvogels te worden, maar het hele blok wordt te veel van het goede gevonden.

De TC doet een klemmend beroep op belangstellenden om daar overheen te stappen. Laat je daar niet door weerhouden. Keurtechniek is voor alle vogels gelijk en gaandeweg zul je leren dat een groenling evenzogoed te beoordelen is als een gouldamadine. De praktijk van het keuren staat voorop; twijfel je over de juiste

Purpergranaatastrilde

kleur en/of tekening, dan zoek je dat op je telefoon op. Staat allemaal gewoon op de site van de bond.

De voorwaarden om als aspirant-keurmeester mee te kunnen doen staan op de site van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers (www.nbv.nl/TT). Heb je belangstelling voor welke groep vogels dan ook, stuur dan een mail naar Henk de Vos: vosdehj@xs4all.nl

Wie de moeite neemt om zaterdag 30 september in het verenigingsgebouw van De Vogelvriend in Leerdam (P.M. van Gentstraat 23) langs te komen maakt kennis met het door de NBvV gebruikte keursysteem. Je krijgt uitleg over de manier waarop een keurbriefje wordt gebruikt om tot een waardering in punten van een vogel te komen. Er wordt een eenvoudige kleurentest gedaan. Als keurmeester is het tenslotte wel belangrijk dat je kleuren goed onderscheidt.

Een kijkje komen nemen en meedoen is vrijblijvend. Het verplicht tot niets, heette dat vroeger. Omwille van de organisatie zou het prettig zijn wanneer je je vooraf aanmeldt. Neem een paar vogels mee. Behalve dat je daar desgewenst een deskundige mening over krijgt, is dat ook handig om een praktisch begin met keuren te maken.

Wie zich aanmeldt krijgt begin september nog een herinnering. Wie zich niet aanmeldt, maar zaterdag 30 september bij het opstaan toch ineens geïnspireerd raakt is van harte welkom om binnen te lopen. De NBvV rekent op jullie.

Hoe gaan we naar een show?

© Albert Zomer

Een mooie schone kooi zal van een slechte vogel nooit een winnaar maken, maar een slecht verzorgde kooi kan wel voorkómen dat een goede vogel wint. Ik weet zeker dat je iemand vast hebt horen zeggen: "Een keurmeester moet de vogel beoordelen, niet de kooi." Maar vraag jezelf dan ook eens af: "Waarom zet men grote kunstwerken van bekende meesters in prachtige lijsten?" Een mooi bijpassende omgeving, lijst of frame haalt het beste uit een stuk kunst, of het nu een schilderij, een foto of iets anders is dat we bewonderen. Dus waarom moeten we minder doen voor onze vogels wanneer ze worden gepresenteerd. Elke specifieke showkooi is ontworpen om het beste in een bepaalde kanarie, tropische vogel, kromsnavel of anderszins naar boven te halen. Een Japan Hosó in een Parijse Frise kooi vind je haast niet weer, terwijl de Parijse Frisé niet in de dewarkooi past en al zeker geen houding kan laten zien in een kleine kooi. Ook de kooi zorgt ervoor dat de vogels er goed uitzien en zich kunnen laten zien.

Wanneer de showkooi een laag verf nodig heeft, probeer het dan te doen wanneer het warm weer is. Een rotklus natuurlijk, maar het moet wel gebeuren. Tegenwoordig zijn er diverse kunststofkooien op de markt. Dus verven is dan niet nodig, maar schoon

houden wél. Het is het beste om de kooien goed te wassen vóór afgaand aan het schilderen. Soms worden uitwerpselen en op de achterkant vastzittende voedselresten maar meegeveerd. Schoonmaken, drogen, schuren en dan pas verven geeft het beste resultaat. Kooien met traliefrontjes kunnen ook schoon zijn en soms ook mooi gespoten.

Uit ervaring weet ik, dat wanneer twee vogels van gelijke kwaliteit gepresenteerd worden voor de hoogste eer, de omgeving en dus ook de conditie van de kooi hoogstwaarschijnlijk ingecalculeerd wordt. Besteed aandacht aan de details van de kooien, inclusief de zitstokken. Zorg ervoor dat de zitstokken in de juiste positie staan, strak op zijn plaats bevestigd en niet bevuild met oude uitwerpselen. De dikte van de stokken en de onderlinge afstand van elkaar is ook belangrijk om dat specifieke type kanarie toe te staan om van de één naar de ander te gaan op een soepele, comfortabele manier. Door de zitstokken vast te zetten kunnen de vogels veilig landen en een evenwichtige positie behouden. Al deze kleine details zullen bijdragen aan het algemene uiterlijk van de vogel en de uiteindelijke beoordeling.

usel

De

De lipochroom rood mozaïek

Sergio Ebejer COM expert sectie D Malta / foto's Johan Van der Maelen

Hoewel er andere theorieën de ronde doen, twijfelen de meeste kwekers er niet aan dat de kenmerken van de mozaïekkanarie geërfd zijn van de kapoetsensijs.

Historie

De mozaïek kanarie verscheen voor het eerst in 1930 in Nederland bij een kweker die experimenteerde met de hybridisatie van rode kapoetsensijs x kanarie. Zijn bedoeling was de rode kanarie te kweken.

Bij de kleurkanaries is deze rood mozaïek zonder enige twijfel één van de meest spectaculaire en internationaal één van de meest gekweekte kanaries. Zowel bij de mannen als de poppen is het niveau van uitmuntendheid bereikt!

De Standaard optimaal bekeken

De man moet een diep rood masker vertonen dat correct begrensd is; de schouders moeten intensief zijn zonder de minste aanwezigheid van schimmel. Het gebied boven de staart moet intensief rood zijn waar toch een zwakke schimmel aanwezig is. De borst moet goed rood zijn, in de vorm van een driehoek, en zeker geen lipochroom vertonen naar de flanken toe en een rug zo wit als mogelijk.

De mannenlijn keuren

Wanneer je als keurder een collectie lipochroom rood mozaïek mannetjes aangeboden krijgt, moet je in eerste instantie naar contrast zoeken tussen het wit en het rood.

Een keurder die dergelijke vogels heeft gekweekt weet dat het uiterst moeilijk is om een intensief masker en schouders te combineren met een rug die zo weinig mogelijk rood lipochroom bevat.

Eigenlijk twee kenmerken met een tegenovergestelde werking.

Hoe intensiever het masker en de schou-

Rood mozaïek van Attilio di Santi

ders, hoe groter de kans dat er rood in de rug aanwezig is. We begrijpen uiteraard dat dit een natuurlijke werking is maar toch zijn we er door strenge selecties vandaag in geslaagd om een perfect evenwicht te krijgen tussen het rood en het wit.

En het eindresultaat mag spectaculair genoemd worden!

Voor al op de belangrijkste shows, zoals de Wereldshow, Reggio Emilia, ... weet je vrij snel waar de winnende rood mozaïek man of het winnende team zich bevindt, want je ziet er meestal een grote groep mensen omheen staan.

Een ander veel voorkomend probleem bij het keuren van lipochroom rood mozaïeken, is de aanwezigheid van schimmel in het masker of op de schouders. Soms ook teveel schimmel in de lipochroomkleur boven de staart.

De vleugel- en staartpennen moeten zo wit mogelijk zijn!

Gele vleugel- en/of staartpennen worden streng bestraft. Ook rode pennen worden

met 1-2 punten bestraft. Als er slechts één of twee pennen rood zijn, worden in principe geen strafpunten gegeven, maar wanneer er een andere vogel van gelijke kwaliteit aanwezig is, moet de vogel zonder rode pennen in vleugel of staart, de winnaar worden.

Er wordt veel gespeculeerd dat de bevedering van deze vogels bewerkt zou zijn, maar tot op heden is er eigenlijk weinig bewezen. Iedereen die deze vogels kweekt en tentoonstelt komt met theorieën over het spectaculaire contrast dat wordt bekomen maar duidelijk is dat iedereen zijn best doet om zijn vogels aan te top te brengen. De keurder moet beoordelen wat hij voor zich krijgt, en wat mij betreft gaat de verdienste absoluut naar de kweker die de vogel in de perfectie brengt.

Het is een feit dat kwekers van lipochroom rood mozaïeken de veren van de vogel in de rug en op de borst durven plukken omdat deze veren dan iets langer en meer "berijpt" zouden terug komen. Hierdoor zou de

KLEURKANARIES

Rood mozaïek van Attilio di Santi

totaliteit van de vogel minder rood maar mogelijk ook matter wit worden.

Voor een keurder is het uiterst moeilijk om hierover iets te schrijven, laat staan het te bewijzen en/of het te bestraffen. Wat ik wel kan zeggen is dat er tegenwoordig veel topvogels gepresenteerd worden en uiteindelijk denk ik dat het allemaal op selectie, selectie en selectie aankomt!

Zelf heb ik er massa's gekweekt en de grootste wereldklasse gekeurd samen met Richard Rodrigues, Sjaak De Jong, Johan Van

der Maelen, Pierre Hoeks en vele andere experts. We hebben er vele diepgaande gesprekken en analyses over gehad en gemaakt en kunnen besluiten dat het in eerste instantie om selectie gaat!

De mannenlijn in de kweek

Bij de selectie van de mannelijke lijn speelt de pop een zeer belangrijke rol. De poppen die voor de kweek van de mannenlijn worden ingezet hebben meestal, als voornaamste verschil met de poppen van de poppenlijn, een redelijk vol masker. Dit gezegd zijnde denk ik dat er echter veel meer aan de hand is.

Naar mijn mening hebben we de neiging om te veel de nadruk te leggen enkel op het masker en vergeten we andere zeer belangrijke kenmerken. We raken opgewonden wanneer we over poppen beschikken met een volledig masker maar we moeten opletten want het resultaat zal niet altijd zijn wat we denken.

Men moet het kweekkoppel op elkaar afstemmen, in evenwicht brengen. Een man met een volledig groot masker gekoppeld aan een pop met een goed masker zal hoogstwaarschijnlijk resulteren in nakomelingen met te veel rood in de rug.

Bij de selectie van de poppen moeten we analyseren of het popje rood bezit in de zones waar ze het minste rood nodig heeft, namelijk in de flanken en de veren boven de staart. Dit doen we het gemakkelijkst door de veren opwaarts te blazen en wanneer er te veel rood aanwezig is, zal dat hoogstwaarschijnlijk te veel rood in de rug of in de flanken geven bij de mannelijke nakomelingen. Het is dus enorm belangrijk dat er bij een kweekkoppel een evenwicht is tussen de man en de pop of dat ze elkaar op zijn minst compenseren.

Bij de mozaïekvogel, hoewel toch moeilijk te zien, kan de bevedering intensief, licht schimmel, half schimmel of zwaar schimmel zijn. Het kruisen van schimmel x schimmel zal u meer witheid geven, maar de intensiteit van het rood zal afnemen. Het is een kwestie van compensatie en evenwicht. Zeer belangrijk is je stam vogels kennen en weten waar je wil uitkomen.

Rood mozaïek van Attilio di Santi

Een ander belangrijk kenmerk voor kweekpoppen, richting mannenlijn, is hun kop. Een pop met een te kleine, smalle kop zal ons zeker geen mannen opleveren met een masker dat we in de mannelijke lijn nodig hebben.

Een van de meest voorkomende problemen bij het kweken van lipochroom rood mozaïek is het plukken van pennen in de vleugel- en/of staart wanneer de pop een nieuw nest wil beginnen.

Een groot probleem, want wanneer je de kleurstof na 46 dagen toedient, komen deze veren rood terug. Twee efficiënte manieren kunnen dit probleem oplossen door het kweekkoppel zeer vroeg een nieuw nest te geven en hun jongen, in hun nest, op de grond te plaatsen. Op die manier zijn de ouders klaar met het nieuwe nest voordat de jongen het nest verlaten.

sel

De

KLEURKANARIES

Schouderdetail

Stuit van een topvogel

Detail masker van een prachtige man

De staart wat afplakken, zodat de ouders de veren niet uit de staart kunnen trekken is soms ook een oplossing.

Een laatste opmerking is dat, tenzij de jongen in het donker worden gehouden, ze de neiging hebben hun staartveren te verliezen tijdens de rui. Ook hier komen de staartveren dan rood terug.

Voeding

Het opkleuren begint na ongeveer 46 dagen of beter nog wanneer de staart- en

vleugelveren van de jongen volgroeid zijn, na ongeveer ruim zes weken.

Belangrijke tip. De kanarie begint zijn rui vanaf de bovenste veren in de schouder. Meestal start dit al vóór de kweker start met kleurvoedsel. De keurder let steeds op de egaliteit van het rood op de schouders en enkele gele veren op de schouders moeten natuurlijk worden bestraft.

De kweker-tentoonsteller moet deze gele veren ten minste zes weken voor de eerste show verwijderen, zodat ze opnieuw rood

gekleurd kunnen terug groeien.

Het zaadmengsel voor lipochroom rood mozaïeken mag geen zaden bevatten die rijk zijn aan luteïne, zoals koolzaad. Door luteïne worden de randen van de vleugelpennen te geel, in plaats van wit; en dit is natuurlijk fout.

Ook het eivoer moet speciaal voor mozaïekkanaries geschikt zijn. Bepaald groenvoer, dat gewoonlijk rijk is aan luteïne, moet ook worden vermeden.

WWW.ANIVENT.EU

Gratis digitale catalogus en
Evenementenkalender

Dé dieradministratiesoftware voor de echte kweker.

Probeer 1 maand volledig gratis en zonder verplichtingen.

INFO.FAUNACONNECT.COM

Hybriden van Lonchura-soorten

Artikel over hybriden bij lonchura's, aan de hand van het voorbeeld van de zwartborstrietvink.

© Horst Mayer

Zwartborstrietvink, 1,0, eigen kweek F1 generatie 1989

Ik heb de prachtige zwartborstrietvink (Lonchura teerinki) uit Nieuw-Guinea al twee keer in mijn vogelbestand gehad. De eerste keer was in augustus 1988; het betrof toen acht in het wild gevangen vogels uit de toenmalige eerste Duitse import

- en vanaf 2010 kreeg ik enkele nakweek vogels van een bevriende Franse kweker. De broedresultaten werden zeer snel na de aankoop reeds behaald. In oktober 1988 vlogen de eerste twee jonge vogels uit, de eerste Duitse kweek van de zwart-

borstrietvink. Ook in de volgende drie jaar kwamen er elk jaar een paar jongen bij, zodat er in die tijd in totaal 30 jonge zwartborstrietvinken op stok kwamen. De twee mannetjes en vier vrouwtjes van de zwartborstrietvinken van 2010 brachten in het eerste jaar 18 jongen groot, en in de drie jaar daarna nog eens 36 jongen. Prachtige kweeksuccessen, maar ik vond deze zwartborstrietvinken niet echt leuk meer, dus ben ik met de kweek gestopt. Heel wat van deze vogels vertoonden veel meer zwart in hun verenkleed dan de in het wild gevangen vogels en de jongen van die wildvang vogels die ik eind jaren tachtig en begin jaren negentig had. Bijzonder opvallend waren de vele zwarte veren in de flanken en op de borst. Mijn eerste zwartborstrietvinken (wildvang) vertoonden een duidelijke, overwegend rechte scheiding tussen de zwarte borst en de witte buik. Verschillende, volgens mij niet allemaal zuivere nakomelingen sinds 2010, vertoonden een in het midden van de borst spits toelopende scheiding en vaak ook nog hier en daar wat

Zwartborstrietvink, 1,0, eigen kweek 1990

Prachtnon, hybride van zwartborstrietvink, 1,0, 1991

Zwartborstrietvink, 0,1, kweek 1990

Zwartborstrietvink, hybride van muskaatvink man 91 (1,1, rechts man, 1990)

zwarte veren in de witte buikbevedering.

Het lijkt erop dat er tegenwoordig vaak dergelijke zwartborstrietvinken te zien zijn, waarbij je je moet afvragen of het wel raszuivere vogels zijn. Op een kwekersbijeenkomst ongeveer drie jaar geleden zag ik ook enkele "zwartborstrietvinken" die duidelijk hybriden waren. Ze hadden veel meer zwarte veren dan normaal. Om zulke hybriden als zwartborstrietvinken aan te bieden is een sterk staaltje! Een oude kweekvriend van mij, die al tientallen jaren zwartborstrietvinken kweekt, beklagt

zich ook over deze niet zelden voorkomende hybriden.

Hybriden kenmerken

De onmiddellijk opvallende kenmerken van bastaarden van de zwartborstrietvink, een in het midden van de borst spits toelopen scheiding van zwarte borst en witte buik met enkele zwarte veren in het buikkleed, waren ook te zien bij enkele nonnen die ik toevallig in de jaren negentig kweekte. Deze hybriden van een zwartborstrietvink met Hadesnon (*Lonchura stygia*), prachtnon (*Lonchura spectabilis*) en mus-

Zwartborstrietvink, hybride van Hadesnon (1,0, 1991)

kaatvink (*Lonchura punctulata*) werden niet opzettelijk door mij gefokt, maar ze kwamen tevoorschijn in een gezelschaps volière, ofschoon er altijd soortgeigen partners beschikbaar waren.

Er werden trouwens geen gemengde koppels gevormd, maar er werd altijd gebroed samen met een soortgenoot als partner. Dus man en pop van dezelfde soort.

Maar omdat de popjes blijkbaar 'vreemd gingen' ontstonden de hierboven genoemde hybriden. Opmerkelijk is dat er bij verschillende broedsels ook één of twee raszuivere jongen in hetzelfde nest zaten. Ik gaf al deze bij toeval gekweekte hybriden aan een goede kweekvriend uit Zwitserland. Bij hem kon ik er zeker van zijn dat hij deze vogels niet als "zeldzaamheden" aan andere kwekers zou doorverkopen. Hij genoot gewoon van deze aparte vogels; hij kweekte zelf specifiek hybriden van prachtvinken om deze op shows te presenteren.

Veel onzuivere lonchurasoorten

Helaas komen er ook bij andere Lonchura-soorten niet raszuivere exemplaren voor. Zo kocht ik zo'n tien jaar geleden weer Borneo bronzemannetjes (*Lonchura fuscans*). Deze vertoonden een overwegend vlekkelig licht- tot donkerbruin-zwart verkleed. Heel anders dan de Borneo bronzemannetjes die ik in de jaren tachtig had. Die laatsten waren waarschijnlijk ook hybriden. En op de AZ Bundesschau Show enkele jaren geleden zag ik Borneo bronzemannetjes met lichtgekleurde schachtlijnen, vergelijkbaar met die van de *Lonchura striata*. Zuivere Borneo bronzemannetjes hebben echter geen schachtlijnen! Toen ik tegen een heer naast me zei dat dit geen zuivere Borneo bronzemannetjes waren, maar hybriden, snauwde hij me toe: "Natuurlijk zijn het zuivere Borneo bronzemannetjes, het zijn mijn vogels". Maar zelfs de keurmeester had niet in de gaten dat deze vogels hybriden waren en sloot ze niet uit van de beoordeling.

Foto's

De afgelopen tijd heb ik foto's gezien van de tegenwoordig zeer zeldzame schildnon, *Lonchura ferruginosa*, die volgens mij ook niet meer zulke vogels laten zien zoals ze

vroeger als wildvang werden ingevoerd en die ik destijds ook heb gefotografeerd. Bij Hades Nonnen zijn er ook exemplaren met een meer bruinachtig dan zwartbruin verenkleed. En bij de dikbeknon (*Lonchura grandis*) komen er af en toe vogels voor met een gedeeltelijk lichte (beige) in plaats van zuiver zwarte buikkleur. Ik denk dat dergelijke vogels ook afkomstig zijn uit bastaardkweek.

Ik vind dat zeker moet worden vermeld dat er tegenwoordig helaas ook bij verschillende *Lonchura*-soorten in avicultuur hybriden voorkomen. Vast en zeker zijn sommige liefhebbers zich er niet van bewust dat hun vogels niet raszuiver zijn. Wij kwekers zouden daarom meer aandacht moeten besteden aan soortzuiverheid en herkenbare hybriden moeten uitsluiten van verdere kweek.

Overigens, foto's van mooie, raszuivere zwartborstrietvinken zijn onder andere te vinden in mijn artikelen in *AZ-Nachrichten* 2/1989 (blz. 125, foto van Gerhard Hofmann) en in "Gefiederte Welt" (1990), in boeken van Nicolai & Steinbacher (2001) en van Huisman (2021 - foto's uit de vrije natuur), van Coates (2001 - foto uit de vrije natuur) alsmede diverse natuurfoto's op het internet. Herkenbare hybriden zijn te zien op foto's van Tödtemann 2022.

Literatuur

Coates, B.J. & Peckover, W.S. (2001): *Vogels van Nieuw-Guinea en de Bismarck Archipel*. Alderley, Australië.
 Huisman, G.J. (2021): *Estrildidae, Vinken van de Wereld*. Nederland.
 Mayer, H. (1988): *Succesvol broeden van de Zwartborst rietvink*. *GW* 12/1988.
 Mayer, H. (1989): *De zwartborst rietvink*. *AZ News* 2/1989.
 Mayer, H. (1990): *Lonchura, Lonchura. Deel 2: Een nieuwe gast in onze volières, de Black-breasted Reed Finch*. *GW* 5/1990.
 Nicolai, J. en J. Steinbacher (2001): *Prachtige vinken: Australië, Oceanië, Zuidoost-Azië*. 3e ed. Stuttgart.
 Tödtemann, G. (2022): *De Zwartborstapuit (Black-breasted Reed Finch)*. *AZ-Vogelinfo* 1/2022.

Borneo bronzeman, kweekkoppel met drie jongen van 4 weken oud; geen raszuivere vogels; erg opvallend bij de lichter bruine vogel, 2e van links

Zwartborstrietvink; kweekkoppel, geheel rechts het popje; jongen weken oud

Zwartborstrietvink, koppel; links een mooi popje; rechts het mannetje dat duidelijk een hybride is

sel

De

Vogeleiland Texel

© Jos Wijnen

Carnaval ontvlucht

Wij zijn de carnaval ontvlucht en hebben een bezoek gebracht aan vogeleiland Texel.

In de winter treffen we daar grote groepen vogels aan die we bij ons nooit te zien krijgen.

Met een van huis uit geregeld boot ticket voor de auto en een Texelvignet voor een week overal parkeren gingen we op pad. Vanuit Limburg is het toch nog een hele trip naar Den Helder. Maar we konden er onze tijd over doen en met rustig rijden en af en toe een tussenstop hadden we op weg er naar toe al vakantie.

Eenmaal aangekomen in Den Helder rij je zo de boot op en binnen een half uur sta je op Texel.

Zodra je van de boot af komt kan het genieten al beginnen. Meteen rechtsaf richting Oudeschild en dan omhoog naar De

Cocksdoorp rij je langs de waddendijk, waar aan de linkerkant diverse uitgestrekte vogelgebieden zijn aangelegd. Op de speciaal daarvoor aangelegde parkeerhavens aan de kant van de weg kun je met een verrekijker vanuit de auto al het moois bekijken zonder de vogels op te jagen of te verstoren.

Het viel op dat er deze keer enorm veel Smienten zaten. De Smient is een mooi getekend eendje. We zien ze bij ons ook wel in de wintermaanden maar lang niet in zo'n grote aantallen als op Texel.

Ook de wintertalingen waren op veel plaatsen goed vertegenwoordigd. Slobeenden konden we ook op verschillende plaatsen in behoorlijk grote groepen waarnemen.

Ook de pijlstaart is een opvallende soort. Pijlstaarten broeden hoofdzakelijk in Finland maar overwinteren bij milde winters ook in ons land. Bij strenge vorst trekken ze naar meer zuidelijk gelegen gebieden. Veel

van deze soorten eenden trekken in maart weer weg naar hun broedgebieden in het hoge noorden van Europa.

Bergeenden zijn op Texel ook ruim vertegenwoordigd en je kunt ze verspreid over het hele eiland aantreffen. Bergeenden zijn watervogels die qua formaat tussen een gans en een eend in zit. Het zijn kleurrijke vogels die in het veld meteen opvallen. Het mannetje onderscheidt zich van het vrouwtje door de knobbel op de felrode snavel. De naam schijnt te zijn afgeleid van het feit dat de vogel zijn eieren verbergt. Ze broeden namelijk in hollen, veelal konijnenhollen. De bergeend bewoont kust- en duingebieden maar trekt ook steeds verder landinwaarts.

Wat de ganzen betreft waren er grote groepen Rotganzen, Brandganzen, Kolganzen en de voor deze streek zo bijzondere Sneeuwganzen.

Texel

De

Rotganzen, grauwe ganzen en sneeuwgangs

Slobeenden

Zomertaling

Bergeenden

Smienten

Zwarte zeekoet

Naar de sneeuwganzen was het even zoeken maar uiteindelijk hebben we ze toch gevonden.

De Sneeuwganzen verblijven tijdens de broedtijd in het hoge noorden van Siberië, Alaska, Groenland en Canada. Ze overwinteren normaal in het zuiden van Noord-Amerika.

Maar tijdens de trek naar het zuiden kunnen ze zich aansluiten bij een groep andere ganzen. In dit geval bij een groepje Rotganzen en Grauwe ganzen, en zo kan het gebeuren dat er een enkele keer een paar

onze kant op komen om te overwinteren.

Ook de grote groepen rotganzen die we hier zien zijn een lust voor het oog. Het zijn prachtige zwarte vogels met een wit kraagje om de nek. De naam van de rotgans is afgeleid van het geluid dat ze maken. Ze broeden op de Siberische toendra's; in de winter komen rotganzen massaal onze kant op, om in het Waddengebied en de Zeeuwse Delta te overwinteren. Een gedeelte trekt door naar Engeland. Nederland is voor de rotgans een zeer belangrijk

land, omdat het merendeel van de populatie hier overwintert.

Zwarte zeekoet

Ook zwom er ten tijde van ons bezoek in de haven van Oudeschild een zwarte zeekoet, weliswaar nog grotendeels in winterkleed maar toch wel een bijzondere waarneming. De zwarte zeekoet is in de zomer helemaal zwart met witte schilden op de vleugels en fel rode poten. In winterkleed blijven zijn vleugels zwart met witte schilden maar voor de rest is hij dan helemaal

De /

Rotganzen

grijswit gekleurd. De zwarte zeekoet is een vogel uit de familie van alken. Normaal zullen we ze in ons land niet vaak tegenkomen maar in de wintermaanden is de kans hierop wel groter en zien we af en toe een afgedwaald exemplaar. De kans om hem te zien is het grootst langs de Noordzeekust of de Waddeneilanden. Broeden doen ze in het noorden van Noorwegen en ook in Denemarken.

Reigers waren er in grote aantallen. Grote

zilverreigers en ook de kleine zilverreiger die we bij ons bijna nooit te zien krijgen konden we in sommige gebieden aantreffen. De kleine zilverreiger is iets kleiner dan de grote en heeft een zwarte snavel en zwarte poten met opvallend gele tenen. Ook de in onze streken zeer zeldzame, uit Afrika afkomstige Koereiger is op Texel neergestreken en werd vele malen gespot.

Texel

Texel en zijn bevolking doet er alles aan

om het voor ons als vogelliefhebbers interessant te maken en er worden nog steeds nieuwe vogelgebieden aangelegd.

De Slufter is een bekend gebied in het noordwesten en in het noordoosten vinden we buitendijks het vogelreservaat De Schorren. In het midden de mooi aangelegde polder Waal en Burg waar veel soorten eenden en ganzen te zien zijn.

Scholeksters, wulpen en tureluurs en nog vele andere soorten kom je verspreid over het hele eiland tegen. Ook wadvogels zoals verschillende soorten strandlopers en plevieren zijn hier bij duizenden aanwezig. In het zuiden van het eiland vinden we de Mokbaai, de Hors Meertjes en de Geul. En zo zijn er nog veel meer gebieden te noemen waar het goed vogels kijken is.

In de herfst en de lente tijdens de vogeltrek is Texel ook een belangrijk eiland voor vogelspotters. Heel veel vogelsoorten strijken hier dan neer, om na een lange reis over zee op krachten te komen alvorens weer verder te trekken.

Tot zover mijn verhaal over deze vogelreis naar Texel, en bij leven en welzijn hopen we dit nog vaker te kunnen doen.

Zilverreiger

Keurmeester 153

Keurmeesters van de NBvV kennen verplichtingen. In het reglement van de keurmeestersvereniging (KMV) wijzigd dienaangaande het een en ander.

Louis van Kelckhoven

Wie zijn of haar verplichtingen als keurmeester verzaakte werd niet aangewezen voor een keuring op een districtsshow. Nu het toewijzen van keurmeesters bij de organiserende partij ligt heeft de KMV een sanctiemiddel uit handen gegeven. Wel blijft overeind blijft dat keuringen op het Nationaal Kampioenschap (NK) door de KMV op voorspraak van de Technische Commissies (TC) worden toegewezen.

Volgens het gewijzigde reglement kan een keurmeester nog maar lid zijn van één TC: óf tropen en parkieten, óf kleur- en postuurkanaries, óf zangkanaries. Het KMV-bestuur kan na een verzoek van de keurmeester hierop een uitzondering maken.

Met de drie voorzitters van de Technische Commissies bestaat het bestuur van de KMV uit acht mensen. Bestuursleden worden volgens het hernieuwde reglement

na een eerste periode van drie jaar automatisch herbenoemd wanneer zich geen tegenkandidaten melden. Dit om 'verkiezingen voor de bühne' te voorkómen. De praktijk is immers dat er vrijwel nooit tegenkandidaten zijn.

De voorgestelde wijzigingen worden voorgelegd aan de verschillende studiegroepen van keurmeesters. Verzocht wordt om vóór 1 november voor of tegen te stemmen, dan wel een wijziging voor te stellen. In het nieuwe reglement wordt het aantal te organiseren bijeenkomsten van de studiegroepen teruggebracht van minimaal vier naar drie. Het bijwonen van twee daarvan is verplicht.

Voor de keurmeesters van de NBvV (alle disciplines) wordt in het voorjaar één Algemene Landelijke Dag (ALD) gehouden. Tijd om stil te staan bij jubilea, afscheid en wat administratie, afgesloten door een voor alle disciplines aantrekkelijke lezing. Keurmeesters zijn niet verplicht deze dag bij te wonen. Naast twee studiegroep bijeenkomsten wordt het bijwonen van één bijscholings-/opfrisdag en de Najaars Technische Dag (NJTD) verplicht.

sel

Onderaan de streep hebben keurmeesters straks minder verplichtingen. Dat betekent niet vrijheid-blijheid. Het al dan niet aanwezig zijn van keurmeesters bij studiegroep bijeenkomsten, bijscholing, ALD en NJTD wordt door de TC's nauwgezet bijgehouden.

De KMV realiseert zich dat sanctiemiddelen schaars zijn. Niet uitgenodigd worden voor een keuring op het NK wordt niet door iedereen als strafmaatregel ervaren. Keurmeesters die zich in de toekomst aan hun (schaarse) verplichtingen onttrekken worden gebeld. Er kan reden zijn waarom iemand niet aan zijn of haar verplichtingen voldoet. Dat gesprek wordt vastgelegd in een nette brief. Wie moedwillig blijft weigeren te voldoen aan de verplichtingen kan in het uiterste geval worden geconfronteerd met het afsluiten van de digitale keurmeester agenda.

BONDSMEDEDELINGEN

Bondsmededelingen augustus 2023

BONDSBUREAU

Leden die 50 jaar of langer lid zijn van de NBvV worden met een foto en bijbehorende tekst vermeld in Onze Vogels. Het verzoek aan de afdelingen is om een goede duidelijke foto te maken. Zijn er meerdere jubilarissen (die 50 jaar of langer lid zijn), maakt u dan een foto waar deze jubilarissen samen op staan.

VAN DE KEURMEESTERVERENIGING Tropische vogels en parkieten

A. van Elst uit Deventer is voortaan alleen te bereiken op zijn mobiel nummer: 06-1280910.

J. Zwart uit Menaldum heeft een nieuw e-mailadres: johanzwrt@gmail.com

Kleur en Postuurkanaries

J.W.R. Wokke uit Alkmaar is overleden H.H.J.S. van der Kolk uit Erica heeft een nieuw e-mailadres: harrievdkolk@gmail.com

De

DISTRICT ZEELAND

Onlangs heeft voorzitter Arie Goud van Inter Scaldis Yerseke aan de 90-jarige Kees Zoetewij het speldje voor 60 jaar lidmaatschap uitgereikt. Sinds ongeveer een jaar verblijft Kees noodgedwongen in een verzorgingstehuis. Daarvoor is hij altijd fanatiek met de vogels bezig geweest. Daarnaast was Kees een verenigingsman in hart en nieren. Hij heeft vele jaren diverse bestuursfuncties gehad, altijd aanwezig op de ledenbijeenkomsten en actief tijdens de tentoonstellingsdagen. Foto: links Kees Zoetewij en rechts Arie Goud.

DISTRICT DRENTHÉ

Bij Vogelvereniging Gieten hebben we ons lid, de heer J. Cazemier gehuldigd in verband met zijn jubileum bij de NBvV; hij was namelijk 50 lid van de bond. In het verleden heeft de heer Cazemier met diverse soorten vogels gefokt doch door een verhuizing naar zijn huidige adres is het niet mogelijk om daar vogels te houden. Hij kan helaas niet meer naar ledenbijeenkomsten komen. Daarom werd door de secretaris van onze vereniging een bezoek gebracht aan de heer en mevrouw Cazemier om hem thuis zijn verdiende speld behorende bij dit jubileum op te spelden. Mede namens alle andere leden van de vereniging van harte gefeliciteerd.

DISTRICT UTRECHT

Op zaterdag 3 juni jl. zijn tijdens de jaarlijkse bingoavond bij vogelvereniging Kleur en Zang IJsselstein 9 leden gehuldigd. Onder deze leden Hennie Barten 50 jaar lid, die al 20 jaar in het bestuur zit als penningmeester en dit op een voortreffelijke manier doet. Alsmede Anton Westland 60 jaar lid, waarvan hij 40 jaar voorzitter van onze vereniging is geweest en ruim 25 jaar keurmeester. De spelden werden overhandigd door de voorzitter van de vereniging Herman de Jong. Op de foto Hennie Barten.

DISTRICT ZUID-HOLLAND

Marthien Houweling is 60 jaar lid van de NBvV. Hij heeft zich in die 60 jaar altijd ingezet voor V.V. "de Vogelvrienden" uit Waddinxveen. Waarvan een paar jaar als voorzitter en daarnaast is hij materiaalcommissaris en ringencommissaris geweest en jaren actief lid van de TT-commissie. Zijn passie

zijn de grote parkieten, vooral de neophema's. Op onze laatste TT heeft hij met een Elegant parkiet het Bondskuis gewonnen. Rayonvoorzitter Leo Wooning heeft hem, tijdens onze afsluitende barbecue, de speld uitgereikt.

ssel

De

DISTRICT GELDERLAND

W. Wassink, de man van de rode kanaries en vererving, is 2 jaar lid van V.V. Zanglust en 60 jaar van de NBvV. Er was niemand binnen de club die zoveel weet over de vererving bij vogels. Altijd een man die hielp tijdens de jaarlijkse Bondsshow. Meestal was hij degene die de vogels van aparte voeding voorzag. Denk hierbij b.v. aan ijsvogels die verse vis nodig hebben. Bij de vele voedingen in de koelkast stond ook altijd een `natje` voor hemzelf. Tijdens de Wereldkampioenschappen in 1998- 1999, waar hij ook 3 weken de vogels voerde was een dansje met de Spanjaarden hem niet vreemd.

Frans Gruben, noem hem maar de timmerman van Zanglust, is 50 jaar lid van V.V. Zanglust en 50 jaar van de NBvV. Of het nu gaat om boeiranden buiten of deuren binnen, Frans maakt er een mooi iets van. Hij kweekt op dit moment Harlekijnen. Ook een liefhebber van Gelderse Slenken, de oudste

Nederlandse Sierduif. Ook heeft Frans vele malen geholpen bij de Bondsshow. Altijd bereid om te helpen. Een rustige man die een discussie liever uit de weg gaat.

H. Veldwijk is een goede kweker van Gouldamadines, waar hij op velerlei shows prima resultaten mee heeft gehaald. Wel was zijn vrouw Tinie de drijvende kracht achter de kweek. Of het nu ging om het voeren of schoonmaken niets was haar te veel. H. Veldwijk is 40 jaar lid van V.V. Zanglust en 50 jaar van de NBvV.

DISTRICT WEST-BRABANT

Op 24 Juni, werden tijdens de jaarlijkse feestdag van "De Vogelvrienden Rucphen", een 5 tal leden, door district voorzitter Jack Burm gehuldigd. Jack had voor alle aanwezige jubilarissen, behalve het mooie speldje, ook nog een mooi woordje klaar. Ook sprak onze voorzitter, Pauw Antonissen, de jubilarissen toe en overhandigde hun nog een mooi schildje, met daarbij een presentje voor hun partner. Op de foto Walter Valentijn, die 60 jaar lid is van de NBvV.

ssel

Jubilea

Jubilarissen 25 jaar

B. van Amersfoort en H. Looman, afd. Zutphen (Z06); T. Blok, afd. Spakenburg (S36); S. Gerritsen en C. Verseveld, afd. Tiel (T07); H. Rommers, K. Werkhoven en P. de Bruin, afd. IJsselstein (Y01); E. Antonissen, afd. Rucphen (R27);

Jubilarissen 40 jaar

afd. IJsselstein (Y01); J. Evers, J. Mathijssen en P. Antonissen, afd. Rucphen (R27);

Jubilarissen 50 jaar

BF. Gruben en H. Veldwijk, afd. Zutphen (Z06); J. Cazemier, afd. Gieten (G19); H. Barten, afd. IJsselstein (Y01);

Jubilarissen 60 jaar

W. Wassink, afd. Zutphen (Z06); M. Houweling, afd. Waddinxveen (W09); K. Zoetewij, afd. Yerseke (Y04); A. Westland, afd. IJsselstein (Y01); W. Valentijn, afd. Rucphen (R27);

Overledenen

H. van Gorkum, Breugel (541); A. Bruinenberg, Enschede (G04); T. J. Kijzer, Oentsjerk (N30); H. Muthing, Almelo (A15); W. Sanders, Annen (B45); R. Zeijseink, Garderen (V32); R. de Gier, Purmerend (O36); F.A.H. van der Aa, Beek en Donk (L36); W. Zaayer, Kesteren (O02); P.M.J. de Cock, Vogelwaard (K11); J.W.R. Wokke, Alkmaar (A18); W. Wieme, IJzendijke (Y02); A. van Engeland, Luijkgestel (V07); J. van den Kerkhoff, Arnhem (341); H. Bisschop, Enschede (319); H. Dijkstra, Harkema (D08).

Wij wensen alle nabestaanden veel sterkte bij het verwerken van het verlies.

De

ERELEDEN

L.M.G. Bertina, C. van Elven, H. de Geus, R. Grefhorst, J. Heesakkers, H.P.G.M. van Hout, J.A.M. Kerkhof, P.J.F. Klören, T.J. Koenen, C.G. Maandag, S. Munniksma, K. Snijder, Mr. H.J.M. Stienen, H.K. v.d. Wal, C.W. Westland, W. Zijlstra.

LEDEN VAN VERDIENSTE

J.J. Aelbrecht, J. v/d Beek, E.B.A. Berns, T. Bielderma, K. Bink, B. Bosch, H. Branje, A. Castermans, R. van Dijk, A. Gort, P. Hagenaars, B.A.M. Horsting, A.J. Houtkooper, H.F.M. Jansen, J.M.C. van Kempen, G. Koenderink, J. Kreijveld, C.H.M. van der Linden, C. van Lunteren, A. Mertens, A. van Mingeroet, A.P.F. van Niel, P. Ooijen, C. van Oosterhout, J. Perdon, R. Steenbakkers, H. Suichies, W.A. Tolman, P. v.d. Tuin, P. Ubachs, J. Wijnhoven, H. Wouwenaar, K. Zegelaar.

HOOFDBESTUUR

Voorzitter: Albert Zomer, tel. 06-15318939, E-mail: albertzomer1958@outlook.com
Secretaris a.i.: Raymond Berghouwer, tel. 06-11793194, E-mail: raymond@Berghouwer.com
Penningmeester: Dirk Verburg, tel. 0113-502676, E-mail: cn.vogel@zeelandnet.nl
2e voorzitter: Rick Oudenampsen, tel. 06-22101101, E-mail: info@oudenampsen.com
Bestuurslid: Sjaak van Bennekom, tel. 035-6562027, E-mail: jivanbennekom@hetnet.nl

VERTROUWENSPERSOON

Jan Perdon, tel. 06-53256215, E-mail: pdteh@home.nl

SECRETARIAAT KEURMEESTERSVERENIGING

Henk Jansen, De Lek 9, 5152 RM Drunen, tel. 06-19931488, E-mail: secretariaatkmv@hotmail.com

BONDSBUREAU

Bezoekadres: Aletta Jacobsstraat 4, 4623 ZB Bergen op Zoom.
 Postadres: Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom.
 Telefoon: 0164-235007
 E-mail: info@nbvv.nl
 Internet: www.nbvv.nl
 Het bondsbureau is op werkdagen geopend van 8.30 tot 12.30.

Uitgebreide contactinformatie vindt u op onze website www.nbvv.nl

De Vogel

COLOFON**Colofon****UITGEVER**

'Onze Vogels' is het maandelijkse tijdschrift van de Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers. Een organisatie van vogelliefhebbers met ca. 20.000 leden. De NBvV is opgericht in 1933. De totale oplage van Onze Vogels bedraagt 21.000 exemplaren.

Het tijdschrift wordt toegezonden aan leden, verspreide leden en binnen- en buitenlandse abonnees. Men wordt lid van de NBvV door zich aan te sluiten bij een van de circa 500 plaatselijke verenigingen van de bond. Ook bestaat voor iemand die principieel geen lid wenst te worden van een afdeling/vereniging om verspreid lid worden van de NBvV. Een verspreid lidmaatschap kost voor 2023 € 42,- per jaar (bij automatische incasso – anders zijn € 2,50 extra administratiekosten verschuldigd).

ABONNEMENTSPRIJZEN

Nederland € 32,- per jaar (bij automatische incasso – anders zijn € 2,50 extra administratiekosten verschuldigd). België € 38,-, Priority-post naar alle andere landen € 96,-. Verspreid lid buitenland: bovenvermelde bedragen met € 10,00 verhogen. Het abonnementsjaar loopt van 1 januari tot en met 31 december.

ADRES

NBvV, Postbus 74, 4600 AB Bergen op Zoom tel. 0164-235007 (bereikbaar tussen 08.30 en 12.30 uur), e-mail: info@nbvv.nl, website: www.nbvv.nl

Bankrekeningen: ABN AMRO bank, IBAN: NL55ABNA0468959262 (BIC: ABNANL2A) - ING bank: IBAN: NL96INGB0001148324 (BIC: INGBNL2A) t.n.v. Ned. Bond van Vogelliefhebbers.

De NBvV staat ingeschreven in het verenigingsregister van de Kamer van Koophandel en Fabrieken te Breda onder nummer 40280824.

REDACTIE

Hoofdreductie: Henk Branje – te bereiken via E-mail: hbranje@icloud.com
 Redactieadres: per adres Bonds bureau NBvV, t.a.v. redactie Onze Vogels – zie bovenstaand.

ZAKELIJKE ADVERTENTIES

Tarieven en deadlines voor zakelijke advertenties zijn te verkrijgen via het bondsbureau te Bergen op Zoom.

VERANTWOORDELIJKHEID

De Nederlandse Bond van Vogelliefhebbers is niet verantwoordelijk voor de gepubliceerde advertenties en kent geen verplichting tot het opnemen van advertenties. De auteurs blijven verantwoordelijk voor de inhoud van hun artikelen. Door publicatie neemt de NBvV geen enkele verantwoordelijkheid op zich. Overname van artikelen, illustraties, foto's of gedeelten daarvan is zonder schriftelijke toestemming niet toegestaan.

VORMGEVING: Ingrid Hubers**DRUK:** Muller Print & Sign - Amsterdam

Het volgende nummer wordt ter post bezorgd in de tweede volle week van de volgende maand.

BEËINDIGING LIDMAATSCHAP:

Afdelingsleden kunnen, indien gewenst, hun lidmaatschap beëindigen middels opzegging bij de vereniging waar zij lid zijn. Dit kan per half jaar. Het lidmaatschap voor verspreide leden is per jaar opzegbaar. Verspreide leden kunnen hun jaarlidmaatschap telkenmale per 31 december opzeggen via het Bonds bureau.

De

Niet iedereen is een vogelliefhebber

© Rik Meerema

Het is alweer een paar weken geleden dat het bijna mis ging. Op een mooie ochtend stond ik op een wat laag dijkje tussen de grazige weilanden. Met mijn kijker scande ik de vele ganzen in het veld voor mij speurend naar bijzonderheden. Je weet nooit of er een eenzame roodhalsgans bij zit of dat er een paar dwergganzen tussen lopen. Ik stond al een tijdje te kijken toen er een grote, zwarte Dodge Ram Van achter mijn auto parkeerde. Zo'n veel te groot ding met een open laadbak. Je weet wel zo'n patserbak voor mannen die iets moeten compenseren. Door het voorraam zag ik naast de bestuurder iets wat verdacht veel leek op een omhoog stekende loop van een geweer. Uit de Ram Van stapte een type man die je bij zo'n bak verwacht. Hij liep naar mij toe, "Mien laand" zij hij nadrukkelijk. "Ooo.." bracht ik ietwat geïntimideerd uit. "Waar kiek ie naar?" klonk het iets vriendelijker. "Naar de ganzen, even checken of er iets bijzonders tussen loopt."

"Rot ganzen", zei de boer. "Nee, het zijn geen rotganzen", zei ik en wilde gaan uitleggen dat het hoofdzakelijk brandganzen, een aantal rietganzen en een paar kolganzen waren, toen ik merkte dat hij rood aanliep en kwaad mijn kant op keek. "Mien laand, mien graas en ut bent rot ganzen!!" herhaalde hij.

Hoewel ik toch echt de drang voelde om uit te leggen dat het geen rotganzen waren, dat rotganzen toch echt een ander soort zijn, woog ik mijn woordkeuze. Door schade en schande wijs geworden, weet ik dat niet iedereen altijd beter geïnformeerd wenst te worden. Mijn brein draaide op volle toeren. De diep gewortelde pedagoog in mij versus gezonde zelfbescherming. Ik keek naar de

overtussen hoogrode man, die nog maar een keer "rot ganzen" herhaalde en toen "Schietsen mozen ze, allemaal dee rot ganzen!". Hij keek hierbij als een eenpersoons 'farmers defence force'. Ik slikte, overwoog een opmerking, dat het natuurlijk vervelend is dat ze zijn gras opeten en met hun flapvoeten de grond dichttrappen, maar ik werd alweer ingehaald door zijn volgende zin. "En ie stoat dur mar noar oe ganzen te kieken asof ie van ze halt. Of niet ganzenkieker?" Nu werd het persoonlijk. Het waren in het (rode)hoofd van deze mannelijke variant van Caroline van de Plas ineens mijn ganzen geworden en ik hield van ze. Dan zou hij mij waarschijnlijk ook verantwoordelijk houden voor het gras dat ze aten en de schade die dat met zich meebracht. Onwillekeurig ging mijn brein naar de geweerloop naast de bestuurderstoel. Ik moest hier weg en bij voorkeur zonder hagel in mijn achterste. "Ik heb ze wel gezien en ga weer eens verder" bracht ik uit. "Dat liekt mie een good plan." was zijn commentaar. Snel stapte ik in de auto, startte en reed het dijkje op. Nog even kwam de zwarte Ram Van dreigend dichtbij in mijn achteruitkijkspiegel, tot deze van het dijkje afsloeg richting één van de boerderijen. Nee, niet iedereen is een vogelliefhebber.

Nog even voor mijn minder vogel onderlegde Facebook vrienden. De rotgans (*Branta bernicla*) is een kleine gans die in het noorden van Europa broedt en waarvan een deel in ons land overwintert. De meesten rond de Waddenzee en in de Zeeuwse delta. Hun naam ontleen ze aan hun karakteristieke roep; rrot-rrot. Het zijn dan ook rotganzen en wat mij betreft zeker geen rot ganzen.

Zanglijster

Turdus philomelos

© Els de Dreu †

augustus

Z'n Latijnse naam 'philomelos' betekent 'hij die graag zingt'. En dat klopt helemaal, want de zanglijster staat bij vogelliefhebbers zeker bekend om zijn prachtige gezang. Maar in vroeger jaren was de zanglijster ook populair in de kookpot. De befaamde Romeinse dichter Horatius, die van lekkere maaltijden hield, verwoordde het als volgt: *Nihil melius tudo, hetgeen betekent: 'Niets is lekkerder dan de lijster'.....*

De zanglijster komt voor in ons hele land, maar met name in de 'rechterhelft' van Nederland. Sovon schat dat er, volgens een schatting van enkele jaren geleden, nog zo'n 100.000 tot 170.000 broedparen in Nederland broedden. De vogel is dus geen bedreigde soort.

In principe blijft de zanglijster het hele jaar in ons land, maar wanneer een winter te streng wordt, zal een aantal verder afzakken naar het minder koude zuiden. We zien de vogel veel in bosrijke gebieden en in de omgeving van parken, op gazons en plantsoenen.

Broeden doet hij volop in ons land. Het

nest is komvormig en de zanglijster gebruikt hiervoor als enige lijstersoort klei als bekleding. Er worden per legsel vier tot zes zwart gestippelde hemelsblauwe eieren gelegd welke in dertien tot veertien dagen worden uitgedroogd. Ze kunnen in één broedseizoen wel zo'n twee of drie keer broeden.

De voeding in de natuur bestaat uit slakken, insecten, larven, wormen, rupsen en zaden; in het najaar ziet men ze ook veel bessen en vruchten eten. Grappig is dat een zanglijster tijdens het zoeken naar voedsel z'n kopje schuin houdt op zoek naar insecten.

Avicultuur

Deze forse vogels kan men het beste huisvesten in een volière van minimaal twee meter diep bij een meter breed. Beplanting hoeft niet per se, maar het is natuurlijk een veel mooier aanzicht wanneer de zanglijsters gehuisvest worden in een mooi beplante volière. Het beste kan men ze koppelgewijs houden omdat ze in het broedseizoen best wel agressief kunnen worden jegens eventuele medebewoners. Dat samenstellen van een koppel is niet eenvoudig aangezien man en pop gelijk van kleur zijn. DNA-onderzoek zal hier uitkomst moeten bieden.

Het nest wordt gemaakt van allerlei nestmateriaal zoals mos, stro, kleine takjes; voor de binnenbekleding van het nest kan men ook modder ter beschikking stellen. Bij gebrek aan modder zal het de pop namelijk niet meevallen een stevig nest te bouwen.

In avicultuur worden er doorgaans goede kweekresultaten behaald. De voeding zal buiten het broedseizoen geen problemen opleveren: een goede kwaliteit universeelvoer of lijsterkorrel bevat alle voedingsstoffen die de lijsters nodig hebben; wel kan men af toe wat meelwormen verstrekken. Zanglijsters zijn dol op huisjesslakken (in tegenstelling tot een tuinier...). Ze slaan deze stuk tegen een steen (zogeheten smidse) en verorberen deze vervolgens met smaak. De voeding van de jongen kan bestaan uit buffalowormpjes, kleine regenwormen en witte, pas vervelde meelwormen. Met name de kleine regenwormen zijn favoriet.

Henk Branje

sel

De

